

(Projecte)

DIARI OFICIAL DEL CONSELL GENERAL

núm 11/1996

Sessió Ordinària

- dia 19 de desembre de 1996 -

El dia 19 de desembre de 1996, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i d'acord amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm 43/1996 i que ha estat modificat durant la sessió restant com segueix:

- 1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei general dels ingressos tributaris.**
- 2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei general de les finances públiques.**
- 3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de la compra de maquinària per codificar els forfets d'esquí.**
- 4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades de les obres complementàries del nou despatx central de policia.**
- 5- Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat presentades pel M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Nova Democràcia, pel M.I. Sr. Ladi slau Baró Solà, en representació del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, i pel M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell, en representació del Grup Parlamentari Agrupament Canillo-Massana, al Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de la posada en marxa de la ràdio i la televi sió andorrana.**
- 6- Examen i aprovació, si escau, de les auditories de les transferències fetes per l'Administració general als Comuns, corresponents a l'exercici 1995.**

7- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer.

8- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats.

9- Resposta oral del Govern a les preguntes formulades:

- Pel Conseller General, Sr. Francesc Rodríguez Rossa, per escrit de data 17 de desembre de 1996.

- Pel Conseller General, Sr. Jaume Bartumeu Cassany, per escrit de data 18 de desembre de 1996.

- Pel Conseller General, Sr. Jaume Bartumeu Cassany, per escrit de data 18 de desembre de 1996.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M.I. Srs. Josep Dallerès Codina i Miquel Aleix Areny, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca
 M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
 M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé
 M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona
 M.I. Sr. Jordi Torres Alís
 M.I. Sr. Joan Travesset Grau
 M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
 M.I. Sr. Miquel Aleix Areny
 M.I. Sr. Josep Areny Fité
 M.I. Sr. Modest Baró Mblès
 M.I. Sr. Ladislau Baró Solà
 M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
 M.I. Sr. Antoni Calvó Casal
 M.I. Sr. Miquel Casal Casal
 M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert
 M.I. Sr. Jordi Cíncua Mateos
 M.I. Sr. Josep Dallerès Codina
 M.I. Sr. Enric Dolça Font
 M.I. Sr. Simó Duró Coma
 M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
 M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell
 M.I. Sr. Antoni Martí Petit
 M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
 M.I. Sr. Pere Mblès Aristot
 M.I. Sr. Francesc Xavier Mbra Baron
 M.I. Sr. Josep Àngel Mbrtès Pons
 M.I. Sr. Jaume Riça Sabaté

El M.I. Síndic General, ha excusat l'absència del M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet, que es troba fora del país

en representació del Consell General, en una reunió del Consell d'Europa.

Hi és també present el M.I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Srs. Joan Tomàs Roca, Ministre d'Economia; Susagna Arasanz Serra, Ministra de Finances; Lluís Montanya Tarrés, Ministre d'Ordenament Territorial; Josep M. Goicoechea Utrillo, Ministre de Sanitat; Pere Canturri Montanya, Ministre d'Afers Socials i Cultura; Enric Pujal Areny, Ministre de Medi Ambient i Turisme; i Carme Sala Sansa, Ministra d'Educació, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General.

(El Sr. Estanislau Sangrà, Secretari de Sindicatura, procedeix a llegir l'ordre del dia)

(Són les 10.15h)

El M.I. Sr. Síndic General :

Aquest ordre del dia es veurà incrementat amb tres punts suplementaris. Són: dos projectes de llei presentats en base a l'article 113 del Reglament del Consell General, per extrema urgència i necessitat.

El primer és: "Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer". En aquest cas l'Agrupament Nacional Democràtic ha presentat una moció discrepant del caràcter d'extrema urgència i necessitat. Caldrà, doncs, iniciar el debat sobre aquest tema. Es farà distribució del text de la moció acte seguit.

El segon, que passaria a ser el vuitè punt: "Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats".

Ambdós textos han estat tramesos a tots els M.I. Consellers.

El darrer punt serà preguntes al Govern. S'han entrat tres preguntes amb caràcter d'urgència: una entrada per l'Agrupament Nacional Democràtic i dues per Nova Democràcia.

Passarem doncs, al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei general dels ingressos tributaris.

El text va ser publicat al Butlletí del Consell General núm 14/1996. L'informe va ser publicat al Butlletí del Consell General núm 42/1996.

Passo la paraula al Sr. Josep Anton Ribes, nomenat ponent per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, perquè passi a presentar l'informe al Consell General.

EI M I. Sr. Josep Anton Ribes:

Gràcies, Sr. Síndic.

Informe de la Comissió de Finances i Pressupost en relació al Projecte de Llei general dels ingressos tributaris, que després d'haver estat esmenat el títol ha passat a denominar-se Projecte de Llei de bases de l'ordenament tributari.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha examinat l'informe del ponent en el decurs de les reunions celebrades els dies 12, 19, 21 i 26 de novembre, i 2, 3 i 5 de desembre de 1996. Com podem veure, s'han necessitat 7 reunions per arribar a dit informe, ja que hi havia 108 esmenes, de les quals:

- 28 han estat aprovades per unanimitat
- 29 han estat transaccionades i aprovades per unanimitat
- 11 han estat transaccionades i aprovades per majoria
- 11 no han estat aprovades
- 15 han estat retirades per coincidència amb altres esmenes
- 14 han estat retirades

Com a conseqüència de les esmenes aprovades s'han modificat alguns articles i paràgrafs de l'articulat.

Gràcies, Sr. Síndic.

EI M I. Sr. Síndic General:

S'han presentat cinc vots particulars a l'articulat sorgit de la Comissió que corresponen als articles 1, 3, 14, 28 i 33

Passo la paraula al Sr. Ribes, per l'Agrupament Nacional Democràtic, en aquest cas per defensar els diferents vots particulars al text.

El M I. Sr. Josep Ant on Ri bes:

D'acord.

Sr. Síndic, li demanaria que només es debatés i posés a votació els vots particulars als articles 1 i 28.

El M I. Sr. Síndic General :

1 i 28 ...

El M I. Sr. Josep Ant on Ri bes:

Per separat ...

El M I. Sr. Síndic General :

El que voldria dir que proposen ...

El M I. Sr. Josep Ant on Ri bes:

Retirem la resta.

El M I. Sr. Síndic General :

Retiren la resta.

No hi ha oposició...?

Doncs tenni u la paraula Sr. Ribes.

El M I. Sr. Josep Ant on Ri bes:

A l'article 1, el text original deia:

“Principis generals d'ordre tributari:

1- Aquesta Llei configura els principis bàsics i les normes fonamentals del sistema tributari andorrà.

2- Els tributs s'han de basar en el principi de capacitat econòmica, generalitat i equitativa de distribució de càrrega tributària.

3- Els tributs han de ser instruments de política general.”

I el nou text esmenat diu, i ja canvio el títol, diu:

“Naturalesa i abast:

La present Llei estableix les normes generals per les quals, a manca de Llei específica en contra, es regeixen els tributs.”

Creiem que el nou text és potser massa ambigu, perquè la seguretat i garantia jurídica del conjunt de drets fonamentals de la persona establerts en la nostra Constitució i reconeguts i regulats de forma expressa en el seu capítol VII, han d'estar també respectades i protegides en matèria tributària. És per aquest motiu que resulta del tot imprescindible, si es vol continuar amb l'esperit i el desenvolupament del contingut específic de la Constitució, donar a aquesta norma cabdal rellevància i atorgar-li fonamental primàcia respecte de la resta de normes tributàries.

Pel que fa referència al punt tercer del text original, fem especial èmfasi en el fet que els tributs han de ser també instruments de política econòmica general, és en el sentit que el sistema fiscal no ha de ser únicament i exclusivament un pur instrument recaptador, sinó que ha de consistir en una eina de vertebració dels diferents sectors econòmics que configuren l'economia actual del país i aquells que hagin de configurar-la en el futur.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula als Grups Parlamentaris, pel torn en contra. Hi ha intervenció del Grup Parlamentaris...?

Agrupament Canillo-Massana, Sr. Mdest Baró.

El M I. Sr. Mdest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Canillo-Massana no donarà suport als vots particulars de l'Agrupament Nacional Democràtic als articles 1 i 28 del Projecte de Llei, ja que durant la discussió en el si de la Comissió de Finances i Pressupost, el

vot ponderat de l'Agrupament Canillo-Massana va ésser a favor de les esmenes que proposaven a la seva modificació.

Per l'Agrupament Canillo-Massana aquests vots particulars, amb l'objectiu de tornar al text original d'aquells articles, van quedar àmpliament discutits a la Comissió de Finances i Pressupost, i l'assessor que va assistir-hi no hi va fer cap remarca.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Per Nova Democràcia, Sr. Jordi Cíncas.

El M I. Sr. Jordi Cíncas:

Gràcies, Sr. Síndic.

Serveixi aquesta intervenció tant per fer una valoració dels vots particulars com del conjunt de la Llei. Suposo ...

(se senten veus)

Bé, d'entrada vull manifestar la satisfacció de Nova Democràcia pel fet que avui podem aprovar aquesta Llei. No ha estat fàcil la seva elaboració i, de fet, és una vella aspiració de molts dels que avui estem en aquesta Cambra, que ja va quedar plasmada l'any 1991, quan el Govern va presentar un Projecte de Llei en el mateix sentit, i que en aquell moment no va tenir la possibilitat de prosperar.

El dia que es va debatre l'esmena a la totalitat que va presentar l'AND, va semblar, que del debat, se'n podia desprendre la voluntat, o que se'ns podia acusar, a alguns Grups Parlamentaris, de tenir una voluntat d'obstrucció en front al Projecte de Llei que havia presentat el Govern.

Penso, sense voler insistir excessivament en aquest tema, que els treballs de Comissió han demostrat que aquesta no era la voluntat de cap dels Grups Parlamentaris, ni dels Consellers no adscrits, sinó que hi ha hagut un ambient de treball, jo diria que excel·lent, i que ha permès arribar a un text, que qualificaria més que correcte, i que permet afrontar la tasca del proper Govern, quant al desplegament tributari andorrà, amb molta més solidesa i amb molta més confiança del que ho ha pogut fer qual sevol dels Governns que hi ha hagut fins a la data.

En tot cas, i així ho volíem posar de manifest nosaltres, a través d'una esmena a l'exposició de motius, creiem que la singularitat del Principat d'Andorra en matèria tributària no ha d'estar en la configuració d'un ordenament tributari deficient, insuficient, o que obliidi les exigències de drets i deures fonamentals dels ciutadans en les seves relacions amb les finances públiques.

La singularitat tributària del Principat consisteix i ha de consistir, d'una banda a establir pocs tributs, menys que cap altre país d'Europa, a tenir una pressió fiscal baixa, la menor d'Europa si pot ser, però també ha de ser, d'una altra banda, garantir un sistema tributari com els que hi ha a la resta d'Europa, que ens permeti afrontar amb certa tranquil·litat la possibilitat d'establir acords amb altres països en favor del creixement econòmic i el desenvolupament de les empreses andorranes a l'exterior.

Creiem que aquesta Llei marc que aprovem avui permetrà arribar a aquests objectius, si bé seran el proper Govern i el proper Consell General els qui decidiran quines són les figures impositives i tributàries que es volen fer, que, es volen desplegar des d'aquesta Llei.

Pel que fa als vots particulars, d'entrada agrair l'AND i el Sr. Josep Anton Ribes el fet que hagi retirat tres dels vots particulars. Crec que és en plena coherència amb el que va passar a la Comissió: són tres vots particulars que feien referència a articles que van ser àmpliament debatuts, i es van trobar solucions alternatives per la via de la transacció, que van tenir també la col·laboració de l'AND, i, per tant, ara seria difícil d'entendre que es volgués votar un vot particular en sentit contrari.

I en relació amb els dos que s'han mantingut, el primer a l'article 1, Nova Democràcia s'abstindrà, s'abstindrà una mica en coherència també amb el que va fer en la Comissió. D'entrada Nova Democràcia havia presentat una proposta d'article 1 diferent de la proposició i també diferent de l'esmena que havien presentat el Grup Lliberal i la CNA. No va prosperar, aquesta proposta de Nova Democràcia i nosaltres particularment no vam donar suport a l'esmena del Grup Lliberal, que és la que finalment va prosperar.

Entenem, però, que ara, canviar l'article 1, un cop hem aconseguit un text homogeni, i que ha intentat evitar qualsevol tipus de contradicció, i s'ha fet especials esforços en aquest sentit, obriria la porta a que tornéssim a tenir

algun dels elements a reconsiderar en el conjunt de l'articulat, si canviéssim novament l'article 1.

Per tant, creiem que el que s'ajusta més a la situació és que no prosperi aquest vot particular i en aquest sentit nosaltres ens abstindrem.

Pel que fa al vot particular de l'article 28, Nova Democràcia hi votarà en contra, ja ho va fer així a la Comissió. Creiem que el text que s'ha aconseguit és, si més no, més correcte o almenys aconsegueix definir de manera més clara el que ens proposava en aquest article 28 l'AND, en la seva Proposició de Llei, i per tant, nosaltres ens oposarem al vot particular.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M I. Sr. Síndic General :

Grup Lliberal, Sr. Sangrà.

El M I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, anunciar a l'inici de la nostra intervenció que el Grup Lliberal votarà en contra del vot particular de l'AND. Jo diria que de manera lògica, ja que el text que va prosperar, en el si de la Comissió, era precisament una esmena que havia presentat el Grup Lliberal conjuntament amb la CNA.

I votarem en contra, de la mateixa manera que vam recolzar aquella esmena per una sèrie de motius. El primer és que l'article 1 del text de l'AND, constitueix una còpia gairebé literal d'alguns articles de la Llei general tributària espanyola de 1963, la qual cosa no és dolenta per ella mateixa, però és la causa que explica que algun dels preceptes que recullen l'article 1 del text presentat per l'AND, que són preceptes que queden a bastament recollits, per exemple, en el text de la Constitució, que en la Llei general tributària espanyola no quedaven recollits, per l'època en què es va promulgar aquesta Llei.

I pel que fa referència a l'apartat 3, per exemple, entenem que en el text de l'AND hi havia una confusió, inclús respecte al que propugna la Llei general tributària espanyola, amb la figura o amb el comentari sobre la capacitat econòmica. Pensem que no està ben recollit del text que es pretenia repetir, en aquest cas de l'AND. I a causa de la peculiaritat

de l'ordenament tributari andorrà, de la peculiaritat, doncs, de les figures tributàries i de la peculiaritat de les institucions que tenen potestat sobre aquestes figures tributàries, pretendre que els tributs han de ser instruments de política econòmica general... En qualsevol cas poden ser instruments de política econòmica general, però aquesta adaptació tampoc va ser possible perquè no hi va haver cap transacció en aquest sentit.

Per tota aquesta sèrie de motius, votar em negativament al vot particular.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Consellers no adscrits, hi ha intervenció...?

Sr. Vicenç Mateu.

El M I. Sr. Vicenç Mateu:

Jo faré una intervenció relativa al comentari general del Projecte de Llei de bases de l'ordenament tributari, i també em referiré específicament al vot particular.

Tal com ha dit el Sr. Jordi Cínc, jo també vull felicitar-me de l'aprovació, avui, d'aquest Projecte de Llei. Aquesta és una Llei bàsicament tècnica, que tal com es diu en l'exposició de motius, en bona mesura ve motivada per la necessitat d'adequació amb l'acord amb la Unió Europea i per la mateixa Constitució d'Andorra, i que tal com diu l'exposició de motius, permet donar una seguretat jurídica molt millor, pot garantir molt millor els drets dels administrats en front de possibles abusos de l'Administració, i que regula tant l'establiment com el desenvolupament de tota figura tributària, sigui aquesta un impost, una taxa o una contribució especial.

El nostre Grup, repetides vegades en el transcurs d'aquesta legislatura, s'ha manifestat, aquí precisament, en el sentit que calia definir, clarificar, ni que sigui perquè l'administrat tingués plena garantia de què era el que se li estava aplicant, el que era un tribut, el que era una taxa o el que eren altres tipus de contribucions.

Nosaltres entenem a més, que aquest Projecte de Llei que s'aprovarà avui aquí assenta les bases, tal com es diu en l'exposició de motius, també, per a una ordenació formal del dret tributari andorrà. És el fonament jurídic legal perquè,

més endavant, els Governos que hi siguin i les majories que hi hagi, puguin determinar quins impostos, quines taxes i quines contribucions es puguin fixar. Permetrà, també, que hi hagi una ordenació d'aquells tributs que en el marc de la legislació general puguin fixar els comuns i què és el que queda reservat a l'Administració general. I en aquest sentit nosaltres també ens en felicitem

És també motiu de satisfacció per a nosaltres perquè la demanda d'un Projecte de Llei de bases d'ordenament tributari ja figurava al nostre programa electoral, i també perquè en el passat sembla que la conveniència o no d'una Llei d'aquest tipus era motiu de divergència o de discrepància política. Com en tantes altres qüestions hem vist com en el transcurs d'aquesta darrera legislatura, temes que eren motiu d'intens debat, o fins i tot, eren tabús, han deixat de ser-ho i han passat a ser, gràcies al treball i a la bona voluntat de tots els Grups, motiu de consens.

Bé, finalment voldria fer una reflexió una mica més general i que va més enllà del Projecte de Llei de bases de l'ordenament tributari. S'ha dit sovint que la legislatura anterior va ser la legislatura de la Constitució, de la constitució política i que aquesta segona legislatura havia de ser la legislatura de la constitució econòmica.

Sovint se sent dir, també, que en aquesta legislatura s'ha perdut força el temps, i és ben cert que hi ha hagut força moviment polític, però també per fer justícia, penso que encara que sigui potser molt de pressa i en l'últim moment, hem estat capaços, gràcies al treball que el Sr. Jordi Cinca esmentava, un treball molt voluntariós, i molt compromès de tots els membres de la Comissió de Finances, de tirar endavant una sèrie de lleis, que a mi em sembla que posen la primera pedra, assenten les bases del que pot ser aquesta nova constitució econòmica. I em vull referir, concretament, a vàries de les lleis que confio que avui siguin aprovades: la Llei de finances públiques; la Llei de bases de l'ordenament tributari; el mateix acord, tal com s'expressarà, suposo, en l'informe d'auditories sobre les transferències als Comuns, en el sentit que s'ha d'anar a una revisió del sistema de transferències, acord per unanimitat de la Comissió; la mateixa aprovació de la Llei de definició de les entitats que poden operar en el sistema bancari, que permet complir amb el calendari que posa la primera pedra perquè hi hagi l'obertura d'aquest sector. I vull fer aquesta intervenció, que desborda estrictament el tema concret, perquè penso que no és cert, i reitero el que deia abans, no és cert que no hàgim treballat per posar les bases

d'aquesta nova constitució econòmica que assegurí el futur d'Andorra.

Vull acabar, felicitant també l'actitud constructiva de tots els membres de la Comissió, que posant-hi molt de la seva part, han possibilitat, juntament amb la Ministra de Finances, a qui més molt plaent de felicitar també, evidentment, doncs ha facilitat molt que haguem pogut fer aquesta tasca.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Hi ha alguna altra intervenció referent al vot particular que fa referència a l'article primer? ... No?...

Doncs, passarem a la votació d'aquest vot particular. Sí, és sí al vot particular. No, és no al vot particular, i, per tant, manteniment del text sorgit de la Comissió.

Votació:

- M I. Sr. Josep Anton Ribes Roca : Sí
- M I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
- M I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé : Sí
- M I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona : NO
- M I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí
- M I. Sr. Joan Travesset Grau : Sí
- M I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : NO
- M I. Sr. Miquel Aleix Areny : Sí
- M I. Sr. Josep Areny Fité : NO
- M I. Sr. Mdest Baró Mbles : NO
- M I. Sr. Ladi slau Baró Solà : Sí
- M I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : ABSTENCIÓ
- M I. Sr. Antoni Calvó Casal : NO
- M I. Sr. Miquel Casal Casal : NO
- M I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert : NO
- M I. Sr. Jordi Cíncua Mateos : ABSTENCIÓ
- M I. Sr. Josep Dal l'erès Codi na : Sí
- M I. Sr. Enric Dol sa Font : NO

M I. Sr. Simó Duró Coma : NO
 M I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : ABSTENCIÓ
 M I. Sr. Josep Garrallà Rossell : NO
 M I. Sr. Antoni Martí Petit : NO
 M I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : NO
 M I. Sr. Pere Mbles Aristot : NO
 M I. Sr. Francesc Xavier Mbra Baron : ABSTENCIÓ
 M I. Sr. Josep Àngel Mrtés Pons : NO
 M I. Sr. Jaume Ri ba Sabat é : ABSTENCIÓ

Recòmpte: 8 sí, 14 no i 5 abstenci ons.

Doncs es rebutja el vot particular i es manté el text sorgit de la comissió.

Passem al segon vot particular.

Sr. Josep Anton Ri bes.

El M I. Sr. Josep Anton Ri bes:

De l'article 28, malgrat que em serbla que ja sabem el resultat de la votació, intentaré convèncer, potser, algun dels presents.

El títol de l'article és : "Sistema de determinació objectiva", i després de ser esmenat s'hi ha afegit "singular o col·lectiu".

Els sistemes d'estimació objectiva s'utilitzen com a mecanismes d'estimació de la base de tributació per raons d'eficiència, racionalitat, cost i simplificació de la gestió dels tributs, tant per a l'Administració com per als propis obligats tributaris. Aquest fet, però, no implica que s'hagi d'especificar a la Llei de l'ordenament tributari que aquest sistema s'utilitza per motiu de la impossibilitat o dificultat d'estimació.

Quant al segon apartat de l'article esmenat, si un sistema d'estimació objectiva de la base de tributació ja comporta certes restriccions i limitacions quant a la seva justificació i funcionament, l'establiment d'un sistema d'estimació col·lectiva, fonamentat en el repartiment, i dic bé repartiment, de les bases de tributació, considerem que està al límit d'aquesta justificació.

La total discrecionalitat i arbitrarietat que un sistema d'aquest tipus suposa, ens porta a demanar-ne la seva supressió dins de la Llei que avui estem prenent en consideració.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M I. Sr. Síndic General :

Hi ha altres intervencions?...

Sra. Ministra? No?

Pel Grup Liberal, Sr. Sangrà.

El M I. Sr. Estanislau Sangrà:

Sí. Només deixi'm contestar a les observacions que ha fet el representant de l'AND, com a impulsor, juntament amb la CNA, de l'esmena que va prosperar al si de la Comissió.

Aquí no estem restringint res, sinó que estem ampliant el camp d'actuació, és a dir, per un mecanisme tributari determinat estem deixant diverses alternatives al nou redactat, que en cas d'haver prosperat el text original no hi foren. Pensem que en una Llei de bases, constitueix una possibilitat més dins de l'ordenament tributari, que pot resultar útil en un sistema que és, i que esperem que continuï sent, de fiscalitat lleugera, com és el sistema tributari andorrà.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Sr. Ribes.

El M I. Sr. Josep Antoni Ribes:

Si em permet, Sr. Síndic, com que crec que tots els Grups ja han fet el seu comentari general, potser seria el moment que jo pogués fer el meu sobre la Llei.

El M I. Sr. Síndic General :

No, no. Hi ha Grups que faran el comentari després, han demanat la paraula per després de la votació.

El M I. Sr. Josep Antoni Ribes:

D'acord.

EI M I. Sr. Síndic General :

Doncs procedirem a la votació del segon vot particular, el que fa referència a l'article 28.

Votació:

M I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé : Sí
 M I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona : NO
 M I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí
 M I. Sr. Joan Travesset Grau : Sí
 M I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : NO
 M I. Sr. Miquel Aleix Areny : Sí
 M I. Sr. Josep Areny Fité : NO
 M I. Sr. Mdest Baró Mbles : NO
 M I. Sr. Ladi sl au Baró Solà : Sí
 M I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : NO
 M I. Sr. Antoni Calvó Casal : NO
 M I. Sr. Miquel Casal Casal : NO
 M I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert : NO
 M I. Sr. Jordi Cí nca Mat eos : NO
 M I. Sr. Josep Dal l er ès Codi na : Sí
 M I. Sr. Enric Dol sa Font : NO
 M I. Sr. Simó Duró Coma : NO
 M I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : NO
 M I. Sr. Josep Garrallà Rossell : NO
 M I. Sr. Antoni Martí Petit : NO
 M I. Sr. Vicenç Mat eu Zamora : NO
 M I. Sr. Pere Mbles Aristot : NO
 M I. Sr. Francesc Xavier Mbra Baron : NO
 M I. Sr. Josep Àngel Mbrt és Pons : NO
 M I. Sr. Jaume Ri ba Sabat é : NO
 M I. Sr. Josep Anton Ri bes Roca : Sí

Recompte: 8 sí i 19 no. Doncs, es rebutja el vot particular i resta, doncs, el text sorgit de la comissió pel que fa referència a l'article 28.

Per a la resta d'articles, l'exposició de motius i el títol de la Llei proposaria, doncs, vist que no hi ha hagut cap reserva d'esmena, en tot cas l'acceptació total, l'acceptació per unanimitat del Consell.

Passo la paraula per la intervenció global dels Grups Parlamentaris.

Agrupament Canillo-Massana, Sr. Mdest Baró.

El M I. Sr. Mdest baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Després de tants anys de parlar-ne i de treballar-hi, avui hem aprovat el Projecte de Llei general d'ingressos tributaris que constitueix una peça bàsica legislativa, en matèria tributària. Cal assenyalar que es tracta del que s'anomena una llei marc, o de bases de l'ordenament tributari, ja que no crea cap tipus de tribut, solament defineix i fixa criteris, figures i terminologies relatives a l'àmbit tributari, i defineix criteris d'interpretació. Serà, en tot cas, la voluntat política de cada moment, mitjançant Llei, que crearà els tributs d'acord amb el precepte constitucional, que estableix que els tributs només poden ser establerts per Llei.

El marc base d'actuació d'aquesta Llei s'adapta a les peculiaritats pròpies del Principat, de manera que queden regulats tant l'establiment com el desenvolupament de tota figura tributària, ja sigui impost, taxa, contribució especial, amb plena i total salvaguarda dels principis de seguretat jurídica i dels drets i garanties de l'administrat, quedant perfectament regulades les relacions entre l'Administració i l'administrat en una matèria tan sensible.

Finalment, el nostre Grup vol remarcar que aquesta Llei dona contingut real a la competència tributària comunal d'acord amb el que estableix la Constitució i la Llei qualificada de delimitació de competències amb els Comuns.

Per totes aquestes raons nosaltres hem donat el vot favorable.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Altres intervencions?

Coalició Nacional Andorrana? No?

Nova Democràcia, ja hi ha hagut la intervenció.

Grup Liberal, Sr. Sangrà.

El M I. Sr. Estanislau Sangrà:

Volem recordar en l'inici de la nostra intervenció, el debat del passat 17 de maig, amb motiu de l'esmena a la totalitat, quan va prosperar el text alternatiu presentat per l'AND. Llavors ja vam dir que el text de l'AND i el text que presentava el Govern aleshores, no eren radicalment diferents quant a contingut. En qualsevol cas, hi havia defectes de forma en el text que finalment va prosperar i que s'han posat de manifest durant el procés d'anàlisi en el si de la Comissió, en l'allau d'esmenes que han presentat els diferents Grups polítics.

Entre els aspectes negatius del text, que finalment va prosperar i que ha estat analitzat en comissió, bé, cal destacar potser la seva exagerada semblança amb la Llei general tributària espanyola, i aquesta exagerada semblança, tal com hem introduït en la discussió dels vots particulars, justificava que hi hagués repetició de certs preceptes continguts ja en la Constitució, que apareguessin en el redactat del text algunes figures tributàries totalment desfasades, que el text fos poc adaptat a la realitat del país i que hi hagués alguns articles, el redactat dels quals feia un magre favor a la defensa dels drets dels ciutadans d'Andorra.

En qualsevol cas, i tal com han posat de manifest les intervencions d'altres membres de la Comissió de Finances, s'ha fet un esforç d'adaptació en el si de la Comissió de Finances i Pressupost amb l'objectiu d'*acurar* aquest text, tasca que segurament també s'hagués hagut de fer en certa mesura en cas de prosperar el text del Govern; ja he dit abans que els dos textos tampoc tenien un contingut tan radicalment diferent, però en qualsevol cas, el fet que prosperés aquell dia el text de l'AND, jo penso que no ha aportat grans diferències quant al resultat final, però sí que va aportar i va produir grans diferències quant al resultat del tràmit legislatiu. I aquest és un dels motius, doncs, que en l'última sessió d'aquest període de sessions, en l'última sessió d'aquesta legislatura

estiguem aprovant una llei com aquesta, que hagués pogut ser aprovada molt abans.

En fi, una quantitat de feina que potser, en part, ens podríem haver estalviat, en cas que el debat del 17 de maig hagués acabat en una direcció diferent d'aquella en què va acabar. Potser parlar de responsabilitat, parlar de feina estèril, etc., no és el moment, en l'últim Consell de recordar això, que ja va ser àmpliament debatut el 17 de maig.

En qualsevol cas, hi ha una conclusió positiva de tot aquest procés, i és que ens disposem a votar un text legislatiu que defineix el marc legal en matèria tributària al qual, forçosament, s'haurà d'adaptar el mapa tributari del país i un dels principals punts favorables a això és que aquest marc legal donarà seguretat jurídica als ciutadans i que, no cal oblidar-ho, contribuirà a introduir criteris de confluència i de coordinació en l'ordenament tributari de les diferents administracions públiques.

No hem d'oblidar que es tracta d'una llei marc que defineix el funcionament o el marc general pel que fa referència a tributs, que farà falta, com deia, un gran procés o un cert esforç d'adaptació de les figures tributàries existents amb aquest nou marc legal, tant pel que fa referència als tributs que són competència de l'Administració central com als tributs que són competència de les administracions comunals, i que es tracta d'una llei que, com a llei marc, no crea tributs, només defineix el marc de seguretat jurídica amb el qual s'haurà de moure la producció legislativa en matèria tributària a partir d'ara, i que serà la voluntat política de cada moment la que introdueixi nous tributs amb la salvetat que s'haurà de sotmetre a aquest text que debatem avui, és a dir, que s'haurà de sotmetre a un marc legislatiu que garanteixi un grau de seguretat jurídica més alt del que existia fins ara.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Sr. Josep Antoni Ribes.

El M I. Sr. Josep Antoni Ribes:

Gràcies, Sr. Síndic.

Primer de tot, només volia recordar al Sr. Sangrà que el text alternatiu de l'Agrupament Nacional Democràtic va ser aprovat per majoria, així doncs, suposo que hi havia una

majoria de Consellers que el van considerar millor que el que havia presentat Govern, sinó no hi hagués hagut majoria, digo.

Com que ja s'ha dit quasi tot sobre aquesta Llei, només vull fer un breu comentari per part de l'Agrupament Nacional Democràtic. Una Llei general d'ingressos tributaris era necessària a fi de configurar un marc genèric de referència, així com també per la voluntat de projecció i reconeixement del nostre estat en el conjunt d'acords i relacions amb els diferents organismes i institucions d'àmbit internacional. En definitiva, aquesta Llei hauria d'instaurar els fonaments bàsics de l'ordenament tributari del nostre país.

És, doncs, per tots aquests motius que acabo d'evocar que l'Agrupament Nacional Democràtic donarà el seu suport al text que es sotmet a votació. Si és que és necessari votar!

El M I. Sr. Síndic General :

Doncs resta aprovada la Llei.

Passem al segon punt de l'ordre del dia:

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei general de les finances públiques.

Va ser publicat al Butlletí del Consell General núm 1/1996. L'informe va ser publicat al Butlletí del Consell General núm 42/1996.

Passo la paraula al ponent nomenat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost perquè presenti l'informe al Consell.

Sr. Vicenç Mateu, tenni la paraula.

El M I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost es va reunir els dies 19 de juny, 17, 24 i 30 de setembre, 17 i 24 d'octubre i 5 i 12 de novembre per examinar el Projecte de Llei general de finances públiques i les esmenes que s'hi van presentar. Es van presentar un total de 63 esmenes de les quals 41 foren aprovades, 14 aprovades per unanimitat, 10 transaccionades i aprovades també per unanimitat, un total de 24, 13 foren aprovades per majoria i 4 més foren

transaccionades i aprovades per majoria. Les esmenes no aprovades foren 12 i 10 esmenes van ser retirades, 1 per coincidència.

Sense estendre'm més, només assenyalar que els resultats del total d'esmenes aprovades, en molts casos fruit de la transacció, són prou clars per palesar l'esforç de tots els grups per buscar, en una Llei, que també és una Llei general, els punts de coincidència i no de discrepància a l'hora d'elaborar una bona Llei.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

No s'ha presentat cap vot particular ni cap reserva d'esmena al text.

Govern vol la paraula?...

(Se senten veus)

En principi és ara vist que és un text que va entrar el Govern ...

(Se senten veus)

Teniu la paraula.

La M I. Sra. Susagna Arasanz :

Gràcies, Sr. Síndic.

La meua intervenció serà molt breu i ho serà, no perquè els dos projectes de llei sotmesos avui a l'aprovació del Consell General no mereixin una anàlisi més extensa, sinó perquè en primer lloc, les circumstàncies de la sessió d'avui m'aconsellen de no incórrer en repeticions innecessàries i no reiterar allò ja exposat en ocasions anteriors. I tot i que no crec que el fet de tornar a dir o a explicar avui el que la Cambra ja sap a bastament, l'ajudi massa a formar opinió. En segon lloc, perquè la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha definit ja, en el seu informe, el camí que ha de dur a constituir el criteri d'aquest òrgan legislatiu. Aquesta tasca de la Comissió ha estat feixuga i és digna de la nostra reconeixença, tot i que el Govern discrepa d'alguns dels seus pronunciaments.

Sembla lògic referir-me per separat a cadascun dels dos projectes, malgrat les innegables relacions que existeixen entre ells. Abans però, vull fer-hi una observació comuna. El sentiment de complaença de tot el Govern i més singularment el meu propi, davant la possibilitat de veure aprovats, en la legislatura a punt d'acabar, un bloc normatiu malgrat les crítiques que en el seu moment i en alguns aspectes van poder suscitar, és una peça important, indispensable de l'ordenament andorrà.

Quan al Projecte de Llei general de les finances públiques, no és res més, tot i ser molt, tal com sabem prou els membres d'aquesta Cambra, que una proposta, actualitzada i adaptada a la Constitució, de reforma de la vigent Llei, d'igual nom aprovada fa tretze anys, exactament del 2 de desembre de 1983. En l'experiència assolida en la seva aplicació, com l'exigència d'algunes normes constitucionals, han determinat la voluntat política d'oferir al país una nova versió adaptada a les circumstàncies actuals i de l'esdevenir.

Els Consellers Generals han pogut copsar, mitjançant la lectura i l'estudi de l'informe de la Comissió, les modificacions introduïdes en el Projecte del Govern, modificacions que, sense dubte, han millorat el contingut. I en definitiva, el text sortit de la Comissió és un text essencialment bo, i citaré a tall d'exemple la cura i l'esforç esmerçats en la regulació de la matèria concernent l'execució de les despeses públiques que millora en molts aspectes la del text vigent.

Pel que fa a la Proposició de Llei dels ingressos tributaris, el dia 17 de maig d'enguany, en la sessió ordinària tinguda per aquest Consell General, vaig afirmar que si la Cambra votava al text alternatiu proposat per l'AND, la tasca que s'hauria de dur a terme dins la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per adequar-lo a tota la doctrina tributària seria de gran mèrit, i en efecte, així ha succeït.

N'hi ha prou a fer un cop d'ull a l'informe de la Comissió per adonar-se de l'enorme quantitat de treball que han fet per arribar al resultat que el Consell General ha tingut, avui, al seu davant.

La Comissió Legislativa s'ha trobat amb el text alternatiu de l'AND com a base de la seva labor, i ha fet una molt meritòria tasca retallant, mitjançant l'acceptació d'esmenes, allò que el text alternatiu arrossegava de la Llei

general tributària espanyola, i s'ha de felicitar la Comissió per la seva tasca.

Però, per damunt de tot, s'ha de proclamar una virtut fonamental de la Llei, la seva existència, perquè és una Llei de seguretat jurídica i de benefici per als ciutadans.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M I. Sr. Síndic General :

Per l' Agrupament Canillo-Massana, passo la paraula al Sr. Mdest Baró.

El M I. Sr. Mdest Baró:

Gràcies.

Un dels objectius bàsics que la present Llei pretén, és actualitzar el text de la Llei general de les finances públiques de data 2 de desembre de 1983, tenint en compte les normes corresponents a la Constitució i a l'ordenament legislatiu postconstitucional, que compartim plenament.

Aquesta Llei diferencia dos tipus de societats públiques, les participades per l'Administració general i les participades pels Comuns, i harmonitza tant el pressupost com la liquidació de comptes, millorant l'efectivitat de les normes concernents a les despeses públiques i al seu control, procedint a una sistematització, amb una unitat de criteri i fórmules homogènies.

El nostre Grup Parlamentari vol ressaltar la disposició addicional primera de la Llei, que preveu l'establiment d'un pla general de comptabilitat pública i l'aprovació de les mesures necessàries per tal que totes les entitats de l'Administració ajustin la respectiva comptabilitat o l'esmentat pla general.

La disposició addicional segona preveu l'adaptació, per part dels Comuns, de la seva comptabilitat pública al règim general establert per la Llei, mitjançant el desenvolupament específic que millor escaigui a la seva missió, mitjançant la conseqüent ordenació pressupostària i financera.

I finalment l' Agrupament Canillo-Massana vol reiterar, com ja ho hem vingut dient en diverses ocasions, el que creiem que ha de ser un objectiu important per a la propera legislatura, que és la creació d'un Tribunal de Comptes que, de

manera independent i tècnica, supervisi el compliment de l'ordenament jurídic en matèria econòmica i, en especial, les obligacions dimanants de la Llei que avui examinem

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Per Coalició Nacional Andorrana? No hi ha intervenció...?

Nova Democràcia...? No hi ha intervenció...?

Sr. Jordi Cíncà.

El M I. Sr. Jordi Cíncà:

Gràcies, Sr. Síndic.

El text que avui aprovarem sobre la Llei general de les finances públiques, tal com destacava la pròpia Ministra i fa un moment el Sr. Baró, no fa altra cosa, de fet aquest és el seu objectiu prioritari, que adaptar la llei ja existent des de 1983 als nous condicionaments normatius sorgits durant els darrers anys.

Sense dubte, aquest era l'objectiu prioritari, com deia, fet que no evita que nosaltres vulguem destacar altres aspectes de la Llei que s'han anat introduint en el text, ja sigui des del propi projecte o a través d'esmenes, i que ens dóna la sensació que mereixen ser esmentats.

En primer lloc, la submissió de normes particulars de les entitats parapúbliques o de dret públic, inclosa la CASS, al text de la Llei general de les finances públiques. Aquest és un aspecte que nosaltres volríem destacar i que, possiblement, ajudarà a homogeneïtzar tot el tema de la comptabilitat pública de l'Estat, i alhora ajudarà a facilitar el control de totes aquestes entitats.

Un altre aspecte a destacar, és una clara tendència a reforçar, fet que s'ha fet a través de diferents esmenes, a reforçar, com deia, i fer prevaler els drets de l'administrat. Aquesta Llei millora aquest aspecte en relació a la del 1983, molt especialment en el seu capítol II.

Es fa, igualment, un esforç remarcable per homogeneïtzar l'estructura pressupostària de l'Administració general amb la de la resta d'entitats parapúbliques, com deia

abans, pas previ fonamental per fer estudis clars en base a l'aplicació pressupostària i per estructurar una política pressupostària a mitjà termini.

Igualment, es fa un esforç important per reforçar la figura de l'interventor general, el qual veu avalada la seva plena autonomia respecte a les autoritzacions i les entitats que gestiona i que controla. Especialment també, i en el mateix sentit que ho feia abans, cal remarcar que la Llei estableix l'obligatorietat que existeixi un interventor delegat a la CASS.

En aquest punt de la intervenció general, voldria introduir un altre aspecte, que si bé només apareix en la seva exposició de motius, sí que ens sembla remarcable i és l'aposta del conjunt de la Comissió perquè en un futur es creï el Tribunal de Comptes que d'una manera independent i tècnica supervisi el compliment de l'ordenament jurídic en matèria econòmica.

Finalment, el darrer aspecte que voldríem destacar, amb especial èmfasi, és el que preveu la disposició addicional segona i la disposició transitòria primera, on es posa de manifest la necessitat d'adaptar la comptabilitat del Comuns i llurs ordenaments a la Llei de les finances públiques, tot respectant de manera escrupolosa el principi d'autogovern dels Comuns establert en la Constitució.

Fer aquest pas, que no fa gaires anys hauria pogut resultar quasi agosarat i molt valent, no solament sembla que ara és lògic des d'una vessant formal, sinó que permetrà analitzar la realitat de la situació de les finances públiques del conjunt de l'Estat d'una manera molt més global i homogènia i, per tant, també, ens permetrà desterrar la idea que a Andorra hi ha set Estats i insistir en la idea que d'Estat només en tenim un, i que les mesures, a nivell de finances públiques i en un Estat tan petit com el nostre, només poden tenir un mateix sentit.

Gràcies, Sr. Síndic.

EI M I. Sr. Síndic General :

Pel Grup Lliberal, Sr. Sangrà.

EI M I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, com ja s'ha dit fins ara, el text que avui ens disposem a aprovar és bàsicament una actualització, tenint en compte l'experiència de la seva aplicació al nou marc institucional, és una adaptació de la Llei vigent fins ara aprovada al 1983.

La feina en Comissió ha estat bastant intensa, també en aquest cas, i en opinió del Grup Lliberal, ha tingut aspectes positius, una majoria d'aspectes positius, i algun aspecte negatiu que ara passarem a exposar. D'entre tots els positius, n'hi ha un que potser surt per sobre de tots els altres, i és l'esforç que ha esmerçat la Comissió de Finances a adaptar el text a la realitat institucional del nostre país. Entre els negatius, des del Grup Lliberal entenem que hi ha hagut una limitació innecessària en la capacitat d'actuació de Govern, especialment pel que fa a la utilització de mecanismes de tresoreria i d'endeutament per part d'aquest.

En qualsevol cas, el text que ens disposem a aprovar contribueix a assegurar la transparència de la gestió de les finances públiques, dóna més seguretat jurídica tant pel que fa als actes de l'Administració com pel que fa al tracte de l'administrat. També assenyalar, com a aspecte positiu, que en alguns articles de la Llei es contribueix a clarificar la definició del sector públic i, com s'ha dit, la submissió d'aquest sector als preceptes de la Llei, aquesta Llei posa de manifest una sèrie de necessitats, en concret una necessitat de procedir a una harmonització del sistema de comptabilitat del sector públic, harmonització que permetrà, com a efectes positius, disposar d'una informació homogènia i un coneixement més acurat del sector públic en la seva vessant financera. I pel que fa referència a les administracions comunals, deixa un temps prudent perquè els diferents comuns adaptin la seva normativa en matèria de finances als preceptes de l'actual llei.

En qualsevol cas, coincidint amb els companys que m'han precedit en el torn de paraula, la Llei, en la seva exposició de motius, posa de manifest la necessitat de fer un pas més enllà en aquest procés d'assegurar la màxima transparència en matèria de finances públiques, amb la proposta de creació, o amb el comentari sobre la proposta de creació en la seva exposició de motius del Tribunal de Comptes, òrgan que ha de constituir o que ha de ser la màxima autoritat en matèria de fiscalització del sector públic andorrà.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Per Agrupament Nacional Democràtic, passo la paraula al Sr. Josep Anton Ribes.

El M I. Sr. Josep Anton Ribes:

Gràcies.

Els companys que han parlat anteriorment, i especialment el President de la Comissió, Sr. Jordi Cíncas, ja han entrat bastant en el detall del que és aquesta Llei, doncs, el meu comentari serà més general.

Des de l'entrada en aplicació de l'última Llei general de les finances públiques, ara fa tretze anys, hi ha hagut molts canvis institucionals que ens porten a posar al dia aquesta Llei. Era, doncs, necessària una actualització de la mateixa a fi de millorar-ne l'efectivitat, de donar-li un caràcter més universal, de permetre a través del seu articulat un millor control dels diferents òrgans de l'Estat que ara quedaràn tots contemplats.

A més, aquesta nova Llei de les finances públiques és més clarificadora sobre quins són els drets i obligacions de cadascú, com també regula i harmonitza la normativa pressupostària.

És per tot allò apuntat anteriorment que l'Agrupament Nacional Democràtic donarà el seu vot afirmatiu al Projecte de Llei general de finances públiques.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M I. Sr. Síndic General :

Sr. Vicenç Matheu.

El M I. Sr. Vicenç Matheu:

Gràcies.

Bé, com ja s'ha dit aquí, possiblement un dels objectius fonamentals de l'aprovació d'aquest nou Projecte de Llei és la conveniència, i fins i tot la necessitat, que hi hagi una nova Llei de finances públiques que s'adeqüés als preceptes constitucionals i al desplegament legislatiu d'aquesta mateixa Constitució. A la vegada, aquesta nova Llei general de finances públiques entenem que permet que hi hagi una major sistematització i unitat de criteri i efectivitat de

les normes que fan referència a les finances públiques. És aquesta una Llei eminentment tècnica, com ja s'ha comentat aquí, defineix les normes aplicables al règim de les finances públiques, als drets i a les obligacions, a les normes bàsiques del pressupost general, de la intervenció, de la comptabilitat pública, de l'endeutament i de les responsabilitats. I finalment, també estableix l'adaptació, l'aplicació de la Llei a les entitats parapúbliques, al Comuns i a les societats públiques.

Bé, això pel que fa als aspectes més generals de tot el Projecte.

Per part del nostre Grup, nosaltres ens felicitem com també ho han fet altres companys, membres de la Comissió, que s'aprovés per unanimitat, encara que l'exposició de motius no té força legal però sí que tradueix una certa filosofia, la conveniència que en un futur ens dotem d'un Tribunal de comptes, a partir d'una esmena presentada pel nostre grup.

Lamentem, en canvi, que la Comissió no fos sensible a una altra esmena d'IDN, en el sentit que mentre no estigués creat el Tribunal de Comptes, l'interventor general emetés anualment un informe sobre la situació dels comptes dels Comuns. Lamentem que cap dels Grups, a excepció evidentment d'IDN, doncs, votés aquesta proposta, que encara que fos com a resultat purament del coneixement informatiu de la situació dels Comuns, crec que podria portar llum a qui na és la situació actual de les finances, no només de l'Administració central sinó també dels Comuns.

També lamentem que una altra esmena del nostre Grup, una esmena a l'article 61, que fa referència a les responsabilitats, no fos aprovada. Era una esmena que pretenia que dins les responsabilitats aparegués la gestió temerària. Nosaltres enteníem que aquesta esmena podia suposar, l'aprovació de l'esmena, que nosaltres vam ser els únics a votar favorablement, funcionés com una mesura dissuasòria davant d'alguns comportaments, que hi han hagut darrerament al front de certes corporacions, que podrien qualificar-se d'una manera elegant, com d'alègria irreparable, i d'una manera menys elegant com de manifesta incompetència.

Bé, aquestes són les consideracions d'ordre més particular i com a filosofia de partit relativa a les esmenes de la Comissió.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Vistes les intervencions proposo l'aprovació del text per unanimitat de la Cambra: s'aprova.

Proposo, si no hi ha oposició, procedir conjuntament al debat i aprovació dels punts 3 i 4 vista la naturalesa d'ambdós, un és un crèdit extraordinari i l'altre una Llei de suplement de crèdit, i en cap del dos casos hi ha hagut presentació d'esmenes.

No hi ha oposició?

Doncs procedirem a l'examen conjunt dels dos punts. El punt tercer és:

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de la compra de maquinària per codificar els forfets d'esquí.

El punt quart és:

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades de les obres complementàries del nou despatx central de policia.

Ambdós textos van ser publicats al Butlletí del Consell General Núm 38/1996.

Hi ha intervencions...?

No...?

Proposo, doncs, l'acceptació d'ambdós textos per unanimitat: s'aproven.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia:

5- Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat presentades pel M I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Nova Democràcia, pel M I. Sr. Ladislau Baró Solà, en representació del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, i pel M I. Sr. Josep Garrallà Rossell, en representació del Grup Parlamentari Agrupament Canillo-Massana, al Projecte de Llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de la posada en marxa de la ràdio i la tel evi si ó andorrana.

Van ser publicades al Butlletí del Consell General Núm 43/1996.

Proposo de fer el debat i la votació conjunta si no hi ha oposició dels grups ...

D'acord.

Passo la paraula al Sr. Jaume Bartumeu, per Nova Democràcia. Va ser el text entrat en primer lloc.

El M I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

El text de l'esmena a la totalitat ha estat publicat, no el llegiré ara tot; intentaré fer un resum de la motivació.

La nostra motivació es deriva del fet que el 30 de juliol d'enguany el nostre Grup va formular una pregunta al Govern amb resposta escrita en relació a les obres d'instal·lació de la televisió en els locals de l'antic B&B Club, que ja s'estaven portant a terme. Ho vam fer moguts, en aquell moment, per la inquietud per l'elevada despesa que es volia efectuar sense que hi hagués el preceptiu debat previ en el si del Consell General.

En relació amb la resposta que vam obtenir del Govern, escrita i que també ha estat publicada, volem fer incidència en el fet que el 17 de setembre d'enguany, la despesa prevista per l'equipament mobiliari pendent de concurs era de 35 milions de pessetes, i que en la memòria justificativa del Projecte de llei de crèdit extraordinari aquesta partida, encara pendent de concurs, s'ha vist incrementada en 10.571.909 pessetes. Aquesta és una desviació que ens adonem que existeix, únicament, en la partida de mobiliari, desviació que podria venir derivada del fet que també hem pogut saber, salvada resposta del Govern que ho vingui a contradir, que aquesta desviació del mobiliari és perquè la nostra televisió estarà equipada amb un mobiliari Hollywood, amb 64 taules i 148 cadires.

En tot cas, hi pot haver altres desviacions; una de les que ens sembla que ja podem comentar, també aquí, és el percentatge de retribució sobre la direcció de l'obra, que en la resposta escrita que ens va adreçar el Govern feia referència a un percentatge de retribució de 9,814% sobre 523 milions de pessetes. Ara aquesta direcció s'estaria facturant a 12% tres punts superiors, això ens donaria una altra desviació

de 51 milions, que havia de pujar aquest 9,8, amb 11 milions de pessetes suplementàries. Si és cert, si no és cert, doncs una vegada més estarem desinformats, però en tot cas, el problema que planteja aquesta esmena a la totalitat és que el Govern ha aconseguit dues coses igualment preocupants per a la sobirania del Consell General.

El primer és que s'ha buidat de contingut un organisme creat per Llei, que és l'Organisme de Ràdio i Televisió d'Andorra; la Junta de Govern de l'ORTA ha desaparegut en la discussió de totes aquestes qüestions, i hem de recordar que els membres que són a l'ORTA, hi són per delegació i representació dels Grups Parlamentaris, perquè així ho va voler el legislador. I per altra banda, el Consell també ha estat buidat de contingut perquè no hi ha hagut cap debat parlamentari sobre quin era el model de televisió que s'havia de fer.

Per tant, és per aquests motius que nosaltres entenem que el Consell General, i així els ho demanem, ha de refusar aquest crèdit extraordinari per marcar una voluntat, que el marc de la televisió andorrana ha de ser debatut en aquesta Cambra i que no és a cops de talonari que farem una televisió millor.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, passo la paraula al Sr. Gilbert Saboya.

El M I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

De fet, en ocasió d'una resposta a una pregunta, justament, que també havia formulat Nova Democràcia i que va donar peu a una repregunta des de l'Agrupament Nacional Democràtic, una mica dins de la confusió que regnava dins d'aquella contesta, se'ns va apuntar que no es pensava presentar cap crèdit extraordinari referent a les obres de realització de la Televisió Andorrana. Avui arribem al debat al Consell General; aquest punt sortosament es va fer.

Jo crec que es tracta d'una sàvia rectificació per part de l'executiu d'una afirmació realitzada segurament dins de la confusió d'aquella intervenció, i que, almenys té el mèrit, la rectificació, de ser conforme a la lletra del que

preveu la Llei del pressupost. I dic bé a la lletra, perquè evidentment, pel que fa a l'esperit, a la conducta del Govern en aquest tema, no hi podem aplicar la mateixa fórmula.

Quin és l'esperit d'un pressupost?

En teoria, plasmar, almenys en gran part, en les parts que es poden plasmar amb xifres, les principals orientacions polítiques, que el Govern, que, en teoria i perquè l'hi mana la Constitució, dirigeix la política del país, pensa emprar en aquest proper exercici.

Avui ens toca discutir un enèsim crèdit extraordinari, la veritat és que he perdut una mica el compte, però un enèsim crèdit extraordinari en el pressupost liberal de 1996.

I la pregunta que ens fem és: quina motivació realment planteja aquesta allau de crèdits extraordinaris, i sobretot, d'un crèdit extraordinari amb una xifra tan important i amb un tema tan sensible?

És que es va voler amagar, en el seu moment al Consell i per tant, a la representació directa del poble andorrà, la voluntat d'engegar un projecte d'aquesta magnitud en el seu dia?

En tal cas, ens hauríem de preguntar quin esperit pot conduir a actuacions d'aquest tipus per part del Govern.

O una altra pregunta: és que el Govern no va pensar en aquesta "primordial" necessitat fins aquest moment, en un nou exercici d'improvisació? En aquest cas també, el tipus d'esperit que animaria seria força clar. Nosaltres pensem segurament, que ni una ni l'altra, almenys així ho volem pensar, i que potser es tracta una mica de les dues. En qualsevol cas, el que sí que ens sembla que és, és un menyspreu total cap a l'esperit que ha d'animar la confecció d'un pressupost.

I per tant, per transitivitat, un menyspreu també absolut cap al mateix Consell General, que és el lloc on s'han de debatre aquestes orientacions polítiques a prendre, i on el Govern ha d'assegurar-se una majoria representativa que legítimi la seva decisió. El mateix menyspreu que ja s'ha remarcat en la intervenció del Sr. Bartumeu, cap a altres organismes que també tenen la seva paraula a dir en tot aquest món de la ràdio i la televisió, com és la Junta de Govern de

L'ORTA. Actuar deliberadament d'aquesta forma vulnera, al nostre parer, l'esperit essencial de la nostra democràcia.

Potser sí que al Govern liberal no li fa falta ni pressupost.

En tot cas, el que és segur és que al propi parlamentari, quan examina un pressupost liberal, li cap el dubte de si realment serveix de quelcom que ho faci, perquè vist que després la realitat és tota altra d'aquella que es preveu en les xifres, això porta un cert dubte.

En tot cas, el Govern liberal, avui, ens presenta un crèdit extraordinari de 800 milions de pessetes, com ja s'ha dit, per muntar aquesta televisió andorrana. Nosaltres hem dit que sí a una televisió i en el torn d'intervencions que hi va haver en el seu dia, on altres grups també hi van intervenir i van posar en dubte el model de televisió que es preveia, doncs ens afegim a aquelles manifestacions.

Bé, al final, a base de crèdits extraordinaris, el que ens passa és que el que estem segurament analitzant és un pressupost virtual, ja sabem que estem en l'era de les autopiistes de la informació i fa poc que hi érem però una mica la sensació que ens dóna, és que al final estem analitzant pressupostos virtuals.

En tot cas, pensem que no es poden invertir aquestes xifres sense saber quin model de televisió es vol, el mateix Govern no ens ho ha especificat, i pensem que si la lletra permet fer el que s'ha fet, quelcom s'ha après de tot el procediment legislatiu, de les diverses mocions de reprovació que hi ha hagut; si bé la lletra s'ha après, pensem que l'esperit encara no ha fet el seu camí.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Passo la paraula a l'Agrupament Canillo-Massana, al Sr. Josep Garrallà.

El M I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Canillo-Massana és partidari d'adequar les instal·lacions per a la ràdio i la televisió andorrana i ens agrada la idea i l'objectiu, i també creiem que és

necessari fer-ho. Ho diem i ho volem sense cap tipus de dubte. Ara bé, el que ens preocupa són els criteris pels quals s'ha de guiar aquest objectiu, i l'abast o la importància que ha de tenir la ràdio i la televisió andorrana. Creiem que un dels elements a tenir en compte és el fet, indiscutible, que en els temps actuals es demani prudència i que el Govern hauria de fer-ne prova amb els seus fets.

Un altre paràmetre a tenir en compte en aquesta matèria hauria de ser, al nostre entendre, el fet de posar a disposició de la ràdio i la televisió andorrana unes instal·lacions apropiades. I això és un pas important i cal fer-ho bé. Valorant quin tipus de televisió volem i que indiscutiblement ha de ser adaptada a les necessitats i dimensions del país.

Com diríem col·loquialment, s'ha de tocar de peus a terra i procurar no caure per mimetisme en una imitació o importació de sistemes de funcionament, dels que ja operen en països del nostre entorn, que són molt més grans que nosaltres i que tenen altres necessitats i possibilitats.

Tenim experiències en altres camps dels inconvenients i problemes que moltes vegades suposa intentar adaptar, al nostre país de dimensions reduïdes, tant per població com per superfície, fórmules que utilitzen els estats veïns o altres països molt més grans, i que després, no s'adapten a Andorra i provoquen, a posteriori, tot tipus de distorsions imprevistes.

Un altre punt que sembla important és el de les despeses finals que aquest projecte ha de comportar. Es demana, ara, un crèdit extraordinari d'un import considerable per a posar en marxa la ràdio i la televisió andorrana, però no sabem encara el que volem exactament i tampoc estem segurs que les despeses acabin aquí, amb el crèdit extraordinari que es demana. Tampoc sabem quines seran les despeses reals que el país haurà de suportar un cop les instal·lacions i serveis esmentats es posin en marxa. Finalment, tampoc tenim una idea clara, avui per avui, de l'enfocament pràctic que es vol donar al projecte.

En definitiva, tot i donar suport a l'idea d'adequar els locals de la ràdio i la televisió andorrana, ens queden molts interrogants, dubtes i preguntes sense resposta clara, que causen inquietud i que fan que el nostre Grup Parlamentari no pugui votar a favor de la proposta de crèdit extraordinari.

D'altra banda, però, volem fer constar la nostra sorpresa i estranyesa per les esmenes a la totalitat

presentades pels altres Grups Parlamentaris, als quals recordarem que en la legislatura dels anys 1990/1991, el director de l'ORTA d'aquell moment, Sr. Manel Sansa, ja havia presentat un projecte molt ambiciós per instal·lar la televisió andorrana en l'edifici de l'antic B&B Club. Dit projecte no va fer consens en el si de la Comissió Legislativa dels Serveis Públics d'aquell moment, però òbviament tenia el suport del Govern, on hi tenien plaça actuals Consellers dels Grups Parlamentaris que avui també han formulat esmenes a la totalitat d'aquest Projecte de Llei.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M I. Sr. Síndic General :

Per la Coalició Nacional Andorrana, hi ha intervenció? No?

Pel Grup Lliberal, no hi ha intervenció? No?

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Alay.

El M I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

El nostre model de televisió, el d'IDN, i així ho hem manifestat en aquesta mateixa sala, és un model que es basaria més en la dignitat i en la modèstia que no pas en els grans recursos, i això d'acord amb la nostra realitat demogràfica i econòmica.

El projecte del Govern no el sabem del tot. La realitat, però, és una primera inversió de vora 800 milions de pessetes que apunten cap a unes inversions altes i unes despeses de funcionament en conseqüència, és a dir, altes també. Digna, segurament ho serà, tot i que repetim, per a nosaltres la dignitat està més lligada al rigor i a la professionalitat que no pas als grans recursos i a les sofisticacions. Digna ho serà, però de modesta no en té pas l'aire.

Davant d'aquest tema, només podem dir que si el Govern hagués contemplat aquesta despesa en els pressupostos generals d'aquest any, s'hagués pogut debatre el projecte adequadament i com procedeix. I no com ara, on sols caben reflexions sense efecte pràctic.

D'alguna manera, estem davant d'una política de fets consumats que ens ha impedit un debat necessari, per tal com el tema és un tema polític. Per altra banda, se'ns fa difícil acceptar el caire d'urgència amb què s'ha plantejat la qüestió. Si no tinguéssim una televisió, s'entendria, però no és el cas. Això, la urgència, a més té un efecte clarament alcista sobre els preus, l'obra que s'està fent no hagués costat ni de bon tros el que costarà si s'hagués fet per procediment normal. Les presses es paguen cares.

Una altra reflexió, anem a pagar aquests 800 milions per uns locals de lloguer, una despesa considerable, cal dir. Això se'ns fa difícilment acceptable per un altre motiu, essent que els nostres recursos, els del país, són migrats, i encara que no ho fossin, és evident que cal establir prioritats a l'hora d'invertir o fer despesa en general. No podem entendre, per posar un exemple entre molts altres, que s'hagi volgut estalviar, per exemple, 8 o 9 milions de pessetes pel transport escolar, amb tot l'enrenou, malestar i molèsties que això ha comportat i que es destinin 800 milions de pessetes a la televisió.

Si hi ha una cosa que està clara és que les prioritats del Govern i les prioritats del nostre Grup Iniciativa Democràtica Nacional són ben diferents.

Per acabar, IDN, com és sabut, no pot fer esmenes a la totalitat per no ser Grup Parlamentari, per això hem optat per la fórmula que hem repetit altres vegades, de fer esmenes a l'articulat, esmenes parcials de supressió a tot l'articulat. La filosofia és, evidentment, la mateixa, que és el rebuig al projecte. Per això donarem el nostre vot favorable a les esmenes que avui es presenten.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

El Govern vol la paraula?

Sr. Cap de Govern.

El M I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Aquest debat, que és una repetició del que hi va haver ja aquest any. He d'explicar que comença, com ja vaig fer, pel fet que l'any passat, cap a finals d'any, es va

decidir per part de l'ORTA, d'acord amb el Govern, de posar en marxa una televisió a Andorra. Una televisió amb continuïtat i un període de prova a base d'uns informatius diaris, que és el que encara, fins ara, s'està fent.

Això es va fer després de tots els intents que hi ha hagut diferents anys i que, s'han reflectit en acta aquí, ho ha dit el Sr. Garrallà molt bé, que s'havia de posar en marxa una televisió des de l'any 1990-1991 i no s'havia fet. L'any passat, quan es va decidir això, tothom hi va estar d'acord i l'ORTA ho va promoure, i immediatament després d'adoptar un sistema de prova que consistia a donar una concessió a una empresa privada per concurs, perquè es posés en marxa el sistema i es comencés la formació del personal, que posteriorment podria integrar-se en una televisió nacional, quan es decidís, i totalment gestionada per l'Estat, la mateixa ORTA, al cap d'un temps prudencial de veure el funcionament de la televisió, va optar per demanar que s'assumís ja, totalment, la direcció de la televisió, la mateixa instal·lació i els mateixos locals, els locals que fossin.

Es van demanar els locals a Govern, es van fer gestions, ja ho vaig dir també aquí a l'estiu, en diferents llocs per instal·lar-hi els locals. Hi havia l'antic B&B Club destruït interiorment sense cap finalitat aparent, i el primer que va fer el Govern és encabir-hi l'Oficina de Marques, que ocupa dues terceres parts de la planta baixa i que ja està oberta i funciona fa deu o quinze dies. I després d'això, la resta es va destinar a espais de televisió, i es va decidir això quan ja hi havia una urgència per part de l'ORTA, que fins i tot en algun moment havia manifestat que o bé es feia una cosa així o valia més tancar la televisió; en alguna reunió fins i tot s'havia arribat a dir això, tot i que no crec que ho pensés ningú.

El Govern es va veure en la necessitat de tirar endavant el projecte sense haver tingut el pressupost aprovat, com és natural, perquè com es va fer l'any passat en el pressupost, es comptava que el sistema d'arrendament privat podia durar perfectament tot un any. A partir d'aquí, tampoc el pressupost d'aquest any està aprovat, per tant, el que hem gestionat és un crèdit extraordinari. I jo he de dir aquí que hagués estat potser més intel·ligent retirar aquest Projecte de Llei, la qual cosa ens evitaria aquest debat avui. Per tant, la recriminació que se'ns fa que no hi hagi debat sobre el tema de televisió... N'hi ha hagut tres de debats en aquesta sala sobre el tema de televisió, per la manera que nosaltres hem volgut portar el tema, malgrat aquestes obligacions, obligacions imprescindibles i ineludibles d'haver de posar en marxa uns

locals propis, a demanda de l'ORTA, sense haver tingut el pressupost votat en el seu moment.

No hi havia cap més manera de fer-ho i, per tant, així s'ha fet. El que sí he de dir, és que no és cert que sigui només la televisió. I repeteixo, sempre parlem de televisió i hem d'insistir que s'ha de parlar de ràdio i televisió, perquè de la despesa que es fa ara, una tercera part correspon a la ràdio, correspon a l'adequació dels locals de ràdio, que no hi són, no tenien una adequació com cal per a una ràdio correcta que funciona des de fa cinc anys, però està funcionant gràcies a l'esforç humà, de les persones que hi ha, i no pas pels mitjans tècnics que mai ningú els ha donat, fins ara.

Una altra cosa que vull contradir és que hi hagi improvisació. No estem governant amb un enèsim pressupost extraordinari, perquè podríem perfectament arribar al 5% de marge que ens dóna la Llei per avenç de fons, i no hi hem arribat; estem a prop d'arribar-hi però no hi hem arribat, i a més, en altres casos s'ha hagut de fer pressupostos extraordinaris i tothom hi ha estat molt d'acord i ens en felicitem, com per exemple per a la compra d'un terreny per al Parlament, que és una prioritat molt més absoluta que qualsevol altra, n'estem tots convençuts; però, en canvi, també s'ha de dir que el fet de la urgència... la teoria que els treballs fets amb urgència són més cars, jo la contradic totalment; els treballs fets de pressa són més barats, perquè hi ha menys temps per treballar, menys temps per pagar hores de personal i si es fan correctament i ben controlats com aquests, no són més cars que fets amb el temps... no sé quin temps, perquè sí que es pot fer perfectament un treball amb un temps llarguíssim però això no vol dir ni que estigui més ben fet ni que sigui menys car.

Què es farà amb aquests locals? Repeteixo, en les dues terceres parts de la planta baixa hi ha l'Oficina de Marques, i una tercera part i el total de la resta és per a la ràdio. L'ORTA ha estat convidada a visitar-los repetidament, però no tots els membres han volgut anar-hi, i per tant els molts dels altres Grups Parlamentaris no tenen informació del seu representant a l'ORTA, de com estan els locals avui dia, i de com estaven quan es va començar i, per tant, és difícil que es puguin fer una idea abstracta i dir que allò és de Hollywood, o de qualsevol altre lloc. Allò és d'Andorra i està fet amb un model força andorrà, com vostès podran comprovar quan vulguin venir, els que vulguin, a veure els locals.

El que es farà amb la televisió, ja ho vaig dir i ho repeteixo aquí, és el que l'ORTA decideixi, i aquí sí que crec

que la nova legislatura haurà de dotar a l'ORTA d'uns mitjans amb una llei diferent de la que hi ha ara, perquè la llei que hi ha actualment, si per alguna cosa es caracteritza és perquè és paralizadora de la pròpia acció de l'ORTA, en molts casos.

Jo voldria remarcar que si nosaltres hem actuat de pressa en aquest tema, d'altres van actuar de pressa en un tema que només va ser destructiu. És a dir, l'any 1991, a l'acta núm 1 d'aquell any, a la pàgina 11 el Ministre respon, a demanda d'un Conseller: "l'adequació mitjançant obres dutes a terme per la Conselleria de Serveis Públics dels locals de l'antic B&B Club, per instal·lar-hi el segon semestre de 1991 la ràdio i la televisió andorrana." Pel que fa a això que diu el Ministre en aquell moment, "l'adequació mitjançant obres", el que va succeir va ser una destrucció, únicament, de tot el que hi havia a dins, res més. No es va fer absolutament res més que destruir i -ho vaig dir aquí- de mala manera, és a dir, sense un criteri de dir traquem-ho tot, netegem-ho i deixem l'espai lliure per fer un projecte; ni això es va arribar a fer. I això va quedar així durant quatre anys.

El que nosaltres hem fet és prendre aquells locals tal com estaven feia quatre anys, posar-hi l'Oficina de Marques, posar-la en marxa, posar-hi un locals de ràdio i la televisió amb unes proporcions mínimes, necessàries, per fer funcionar una ràdio nacional, i res més que això. Això ha requerit uns crèdits extraordinaris per la raó que he explicat abans i em sembla que l'explicació que he donat abans és suficient.

Una altra cosa que vull afegir és que, quant a la ràdio i la televisió, els nous mitjans permetran no solament... sí que portaran uns increments de despeses, no gaire, perquè l'ORTA té un pressupost presentat que és equivalent al de l'any passat per fer funcionar la televisió, perquè recordin que es pagava més de 8 milions de pessetes, a una empresa privada, per proporcionar només els mitjans tècnics i una part dels mitjans humans de la televisió, i en canvi una part dels mitjans humans de la mateixa televisió ja eren pagats per l'ORTA, i ho seguiran sent. Però en canvi, el nou sistema permetrà molts més ingressos perquè hi haurà més hores d'emissió, com és lògic, i serà una missió dels directius de l'ORTA i dels que estiguin dins de la televisió i la ràdio d'aconseguir més rendibilitat. Això no es pot fer sense uns mitjans con els que nosaltres hem procurat donar-los, i esperem que l'any vinent això quedi demostrat pels fets, i no l'any vinent sinó d'aquí molt poc temps.

Moltes gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Un nou torn? Altres intervencions?

Per al·lusions Sr. Jaume Bartumeu.

El M I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Contestaré per ordre d'al·lusions al Sr. Garrallà i al Sr. Cap de Govern.

El Sr. Garrallà, fent legítim exercici del debat parlamentari ens ajuda a clarificar dos maneres diferents de fer. Efectivament, diu cert el Sr. Garrallà, l'any 1990-1991 hi va haver aquest projecte. Es va portar al Consell abans, i com que al Consell General no li va semblar bé, el projecte no es va fer; és una manera molt diferent de fer. Nosaltres respectàvem i sempre respectarem el que diu el Consell General. I aquesta famosa cantarella de les obres que cada vegada surt, és la següent: les obres es van començar a fer en base a aquell projecte, i a partir del moment que el Consell General va dir que no es podia fer aquell projecte, es va parar de fer més despeses en aquells locals.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Sr. Josep Garrallà..

El M I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sr. Bartumeu, el respecte el deuen tenir per allò que els convé, perquè no van pas respectar de comprar el B&B Club sense l'autorització del Consell fins després, quan es va agafar i es va començar a destruir totes les instal·lacions sense que el Consell General n'estigués assabentat.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M I. Sr. Síndic General :

Sr. Jaume Bartumeu.

El M I. Sr. Jaume Bartumeu:

Només... jo crec que el Sr. Garrallà no ha escoltat el Sr. Alay, que ho ha explicat molt bé. El Govern no va comprar res, i va fer un contracte d'arrendament. I ja no voldria fer més polèmica.

EI M I. Sr. Síndic General :

Procedirem a la votació. Proposo, tal com s'ha dit anteriorment, la votació conjunta. Sí, és sí al conjunt d'esmenes a la totalitat. No, és no a les esmenes a la totalitat.

Procedim a la votació.

Votació:

- M I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé : Sí
- M I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona : NO
- M I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí
- M I. Sr. Joan Travesset Grau : Sí
- M I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
- M I. Sr. Miquel Aleix Areny : Sí
- M I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
- M I. Sr. Mdest Baró Mbles : Sí
- M I. Sr. Ladi slau Baró Solà : Sí
- M I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
- M I. Sr. Antoni Calvó Casal : NO
- M I. Sr. Miquel Casal Casal : Sí
- M I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert : NO
- M I. Sr. Jordi Cíncua Mateos : Sí
- M I. Sr. Josep Dal l'erès Codi na : Sí
- M I. Sr. Enric Dol sa Font : NO
- M I. Sr. Simó Duró Coma : NO
- M I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
- M I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí
- M I. Sr. Antoni Martí Petit : NO
- M I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí
- M I. Sr. Pere Mbles Aristot : NO
- M I. Sr. Francesc Xavier Mbra Baron : Sí

MI. Sr. Josep Àngel Martí Pons : NO

MI. Sr. Jaume Ribà Sabaté : Sí

MI. Sr. Josep Anton Ribes Roca : Sí

MI. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

Recompte: 19 sí i 8 no. Doncs s'aprova l'esmena i es retorna el text al Govern.

Passem al sisè punt de l'ordre del dia:

6- Examen i aprovació, si escau, de les auditories de les transferències fetes per l'Administració general als Comuns, corresponents a l'exercici 1995.

L'informe elaborat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat tramès als Consellers.

Passo la paraula al ponent nomenat per la Comissió, Sr. Estanislau Sangrà, per presentar l'informe al Consell.

El MI. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Em limitaré a reproduir l'apartat de conclusions d'aquest informe, l'apartat 3.

Les recomanacions que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va expressar en els darrers informes s'han de reprendre, ja que la carta de recomanacions dels auditors posa de manifest els mateixos problemes destacats aleshores en l'aplicació i interpretació de la Llei.

Cal destacar que el Comú de Sant Julià de Lòria ha justificat dins el capítol de despeses derivades d'activitats esportives, culturals, socials i de lleure unes quantitats que es podrien considerar de funcionament i manteniment de les obres realitzades amb càrrec a les transferències rebudes durant anys anteriors per un import de 79.868.665 pessetes. Segons l'article 17 de la Llei, les despeses d'aquesta naturalesa van sempre a càrrec del pressupost del Comú i no es poden imputar a la transferència rebuda.

Els Honorables Comuns de Canillo, Sant Julià de Lòria i Escaldes-Engordany no han utilitzat durant l'exercici 1995 la totalitat dels fons rebuts en conceptes de transferència. L'Honorable Comú de Canillo trasllada un romanent a justificar el proper any per 152.192.617 pessetes, l'Honorable Comú de

Sant Julià de Lòria per 105.115.160 pessetes i l'Honorable Comú d'Escaldes-Engordany per 162.618.190 pessetes. D'acord amb l'article 8, paràgraf 3, de la Llei, per traspasar romanents d'un consolat al següent és necessària la comunicació d'aquesta circumstància al M.I. Govern i l'aprovació posterior del Consell General.

Tal com expressaven els informes dels darrers anys, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost reitera la seva preocupació per les conseqüències negatives que comporta, pocs anys després de la seva entrada en vigor, el nou sistema de finançament comunal; "l'obligació" d'invertir, juntament amb una mala planificació en l'esforç inversor, ha provocat que avui dia hi hagi comuns amb un alt nivell d'endeutament tot i l'augment de recursos que han suposat les transferències.

La mateixa Llei posa de manifest la necessitat de procedir a una anàlisi de la seva aplicació durant els primers cinc anys de l'aplicació de la Llei, tal com s'estableix a la disposició transitòria d'aquest text.

La Comissió de Finances i Pressupost entén que ha arribat el moment de procedir a aquesta anàlisi, que només es pot dur a terme amb la implicació de Comuns, Govern i Consell.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, en l'informe de l'any anterior, aprovava les següents conclusions:

La Comissió de Finances i Pressupost reprèn les conclusions expressades en l'informe de l'any anterior, i reprenem una part del text de l'any anterior:

Mantenir una reunió amb les institucions afectades (Consell General, Govern i Comuns), a fi d'establir uns criteris d'aplicació dels punts objecte d'interpretació, per tal d'unificar-los de cara als propers exercicis, al mateix temps que s'hauria de fer balanç d'aquests primers anys d'aplicació de la Llei.

El proposa al M.I. Consell que la legítim per representar aquesta Cambra en el procés d'anàlisi de l'aplicació de la Llei. En aquest sentit, s'ha rebut una nota procedent de Govern comunicant el començament dels treballs per tal de donar aplicació a les recomanacions que s'indiquen en l'informe sobre les auditories a les transferències fetes per l'Administració central als Comuns corresponents a l'exercici de 1993. Aquesta Comissió es congratula, es congratulava en l'informe del 1994, de la iniciativa endegada per Govern pel

que fa referència a aquest punt i ofereix a la Ministra de Finances i als Comuns tota la seva col·laboració.

Un altre objectiu de la Comissió seria impulsar un esforç de coordinació entre la política pressupostària dels Comuns i la de l'Estat, la política d'endeutament i la política d'inversions públiques, amb la finalitat d'equilibrar i harmonitzar el desenvolupament nacional i parroquial, determinant de comú acord, segons la distribució de llurs competències, els projectes en què es materialitzin les inversions realitzades a càrrec de les transferències.

En relació amb això, com ja es remarca anteriorment, s'ha de tenir en compte que la Llei qualificada de transferències als Comuns "obliga" a efectuar inversions, i normalment un increment de les inversions ocasiona un augment de les despeses corrents futures motivades per les mateixes inversions. Aquestes despeses, segons el text de la Llei, no es poden finançar amb els fons transferits pel Govern als Comuns, i aquest fet ja ha produït en alguns comuns i pot produir en d'altres, a mig termini, que aquests hagin de fer front a despeses corrents originades per inversions fetes amb anterioritat, i al mateix temps, que es vegin obligats a continuar efectuant inversions que poden provocar noves despeses de funcionament.

Mentre no es procedeixi a dur a terme l'adaptació del text vigent avui dia, la Comissió Legislativa proposa al Ple del Consell General l'adopció de la següent decisió:

Comunicar als Comuns, juntament amb el resultat de les auditories, l'opinió de la Comissió Legislativa, la qual s'expressa en el present informe, i la del Consell General, en cas que aquest document sigui assumit pel Ple.

I acaba aquí la referència a l'informe sobre les transferències als Comuns del 1994.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost té coneixement, mitjançant una compareixença de la Sra. Ministra de Finances (acta 26/96), de les accions iniciades pel Govern per tal de donar compliment a les conclusions d'aquesta Comissió, expressades en l'informe sobre les auditories relatives a les transferències fetes per l'Administració central als comuns corresponent a l'exercici 1994 i anteriors, en el sentit de procedir a una anàlisi de l'aplicació de la Llei qualificada de transferències als Comuns i de la seva eventual modificació per part de totes les institucions implicades.

En no haver-se completat aquest procés d'anàlisi la Comissió es reafirma en la necessitat que es reprngui aquesta tasca en la propera legislatura.

En aquests termes queda redactat l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost pel que fa a les transferències de l'exercici de 1995.

El M I. Sr. Síndic General :

Altres intervencions?

Proposo l'aprovació de les auditories de les transferències fetes per l'Administració general als Comuns, corresponents a l'exercici 1995 en els termes que diu l'informe.

Doncs, s'aproven.

Passem al setè punt de l'ordre del dia, primer dels punts suplementaris:

7- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer.

Com ja he dit anteriorment, l'Agrupament Nacional Democràtic ha presentat una moció discrepant del caràcter d'extrema urgència i necessitat, en aquest cas es tracta doncs, en base a l'article 113, de procedir a un debat incidental que no porta sobre el fons de la Llei sinó sobre el procediment emprat per a la seva tramitació.

En tot cas, amb posterioritat, i si no prospera la moció, hi haurà el debat sobre el fons de la Llei.

Passo la paraula al Sr. Gilbert Saboya, per la defensa de la moció.

El M I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Quan en aplicació de l'article 113 del Reglament del Consell General es demana la consideració d'extrema urgència i necessitat, l'efecte immediat d'aquesta qualificació és l'absència de debat públic i la supressió de qualsevol possibilitat d'esmena per part dels parlamentaris que formen part del Consell General.

Entenem que aquesta qualificació va lligada, en tot cas, a la inexistència de discrepàncies i, per tant, a un absolut i ple acord, respecte del text proposat.

Ens trobem en la situació actual amb un text que neix d'una sèrie de reunions que tenen lloc en els darrers mesos, i que ha anat evolucionant, de forma substancial, particularment en la darrera etapa, pel que fa al diàleg instaurat entre representants dels diferents Grups Parlamentaris.

L'anàlisi d'aquest text ha conduït l'Agrupament Nacional Democràtic a realitzar una reflexió sobre el text resultant, i aquest procés de reflexió, durant aquests mesos, sobre la proposta o les propostes de redactat que s'han anat succeint, ha plantejat alguns dubtes seriosos que s'han anat exposant puntualment.

Si bé entenem el disseny del cos de sistema financer que efectua el text, i no solament l'entenem sinó que el compartim i que neix de la Llei d'ordenament del sistema financer de novembre de 1993, que es va impulsar des del mateix Consell, a un bon nombre de Consellers que avui formen l'Agrupament Nacional Democràtic, entre altres, ens queden, doncs, dubtes seriosos sobre alguns punts desenvolupats pel text proposat.

No ens convenç, doncs, el procés experimentat per aquest text, ja que hem vist com repetidament, el text inicial s'ha vist modificat de forma substancial, en un període de temps reduït, en el final sobretot, a cop de tisora en algun cas, a cop de percentatge en algun altre, sense que aparegués un criteri clar o una valoració precisa, en tot cas, que determinés aquesta presa de decisió.

La vocació d'una llei no és que es canviï cada any. El tema que tractem avui és suficientment important, delicat i complex com per poder donar a tothom la facultat d'expressar la seva opinió o fer la seva aportació, encara i potser sobretot, si és en forma de discrepància.

Hem viscut algun episodi similar en aquesta legislatura que no ens ha donat com a Grup Parlamentari, almenys, cap mena de satisfacció, de la mateixa manera que, fa uns dies, havíem de procedir a la modificació d'alguns errors que provocaven problemes pràctics en la seva aplicació en l'àmbit concret que avui tractem. Possiblement perquè ens agrada donar, des del Consell, més èmfasi a les fites assolides que als errors efectuats, aquests casos van passar més desapercebuts. No és menys cert, però, que processos com el que

emprem avui, són limitadors de l'aportació d'opinions en un debat i no deixen de ser elements que afavoreixen singularment que es produeixin aquest tipus d'errors.

Creiem que aquest text, per la seva evolució, no ens assegura avui una base suficient com per poder emprar el mecanisme d'aprovació demanat.

Entenem que els membres dels diferents Grups Parlamentaris que han participat en la discussió d'aquest text, entre els quals ens comptem han realitzat una tasca difícil i digna d'elogi, i la nostra intenció avui no és en cap cas menysprear-la. Sabem a més, que han hagut de compaginar el seu estudi amb la tramitació del Projecte de Llei de finances públiques i el d'ingressos tributaris, dos textos que van quedar definitivament enllestits per la Comissió de Finances fa tot just dues setmanes, i que han estat aprovats pel Ple avui mateix. L'experiència de casos similars que s'han produït ens aconsella, però, avui, demanar que aquesta tasca que esmentàvem pogués seguir el seu tràmit per la via normal.

Entenem que el calendari fixat en el seu dia pugui servir d'argument per qualificar el text d'urgent. El Consell és, però, absolutament sobirà per definir els seus plantejaments, i creiem fermament, ja que aquest tram final també ha coincidit amb un final anticipat de legislatura, que la seva entrada a tràmit per via normal permetria a tothom poder marxar amb la consciència tranquil·la del treball fet. La consciència tranquil·la per a tothom, per als que comparteixen i per als que discrepen. Entenem per urgència i necessitat situacions com la que es vivia en ocasió de l'aprovació de la Llei d'ordenament del sistema financer de novembre de 1993, on el que perillava, en absència total i absoluta de marc legal, era el propi sistema financer. No creiem que aquest sigui el cas avui. Fins aquí el que seria la defensa de la moció per passar al seguiment de tràmit normal.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General:

Intervenció dels Grups Parlamentaris?

Per Agrupament Canillo-Massana, Sr. Mdest Baró.

El M I. Sr. Mdest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Canillo-Massana no comparteix les motivacions de la moció presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic, al contrari, nosaltres volem felicitar el Govern per haver fet ús de l'article 113 del Reglament del Consell General al presentar el Projecte de Llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer, al Consell General, pel procediment d'extrema urgència i necessitat;

Amb el que tots els Grups Parlamentaris, i els Consellers no adscrits, vàrem manifestar el nostre acord, a excepció naturalment de l'Agrupament Nacional Democràtic.

Havent quedat enllestit i consensuat el text del Projecte de Llei, el dilluns d'aquesta setmana, l'Agrupament Canillo-Massana no veu cap altra via que la prevista per l'article 113 del Reglament del Consell General per a discutir-la i aprovar-la avui en aquesta Cambra, i així donar compliment a l'apartat B de la disposició transitòria quarta de la Llei de reserves de garantia de dipòsits i altres obligacions operacionals a mantenir i depositar en el sistema financer, aprovada pel Consell General el dia 11 de maig de l'any passat.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Per la Coalició Nacional Andorrana, Sr. Cerqueda.

El M I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Simplement dir que la CNA tampoc donarà suport a la moció presentada per l'AND i que, en conseqüència, ens felicitem també de l'acord aconseguit en el si de la Comissió de Finances, i per tant estem a favor del procediment d'extrema urgència i necessitat.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Per Nova Democràcia, Sr. Jordi Cíncua.

El M I. Sr. Jordi Cíncua:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, no cal dir que Nova Democràcia no donarà suport a la moció que ens han presentat des de l'Agrupament Nacional Democràtic, i no ho farem per diverses raons; no voldria ara buidar de contingut el que serà el nostre discurs de defensa de la Llei, però sí que em sembla important insistir en diferents aspectes.

Primer, la Llei que avui se'ns porta a debat, tot i ser un projecte de Llei, perquè aquesta era l'única fórmula que permetia adaptar-nos al Reglament del Consell General, és un projecte debatut, elaborat i treballat des del consens absolut en el si dels Grups Parlamentaris, representats en aquest cas pels representants dins de la Comissió de Finances de cada un d'aquests Grups Parlamentaris. No es pot dir, i no entenc tampoc que el Sr. Saboya volgués apuntar aquesta possibilitat, que el text sigui fruit de la improvisació. El conjunt de reunions, no sé ara dir quantes, es van iniciar el mes de juny o el mes de maig, m'apunta ara la Ministra, i a més a més han seguit una sistemàtica, em sembla, força lògica. Vam començar amb el que eren uns seminaris d'ordre formatiu, m'atreviria a dir. Estem parlant d'uns temes tècnicament complexos, en els quals ningú d'aquest Consell General hi és especialista, i per tant, conscient del que ens hi estàvem jugant a l'hora de regular el sistema financer andorrà, vam creure oportú tenir una base sòlida a l'hora de començar a articular el Projecte de Llei, que havia quedat definit en el calendari que es va aprovar en el transcurs de l'any 1995.

Fets aquests seminaris, que ens van poder donar una imatge més global, més entenedora del que s'havia de pretendre amb la Llei que havíem d'aprovar, vam començar a treballar amb un seguit de projectes que intentaven recollir tot allò que havia anat dient-se en les reunions prèvies i en aquests seminaris, tot allò que era motiu de comú acord. En aquest cas, vull agrair l'esforç dels tècnics de l'INAF ja que van intentar articular el Projecte de Llei en base a tot allò en què ja estàvem tots d'acord. I paral·lelament, intentaven reobrir el debat en tots aquells punts en els quals encara no s'havia arribat a aquest acord.

Això explica que hi hagi hagut tants projectes, tants avantprojectes, o tants textos a estudi. No és que hi hagi hagut una improvisació i uns canvis substancials constants perquè ens adonàvem que l'anterior no era prou bo, sinó que, senzillament, de manera esglaonada s'ha anat donant entrada a tots aquells punts que havien aconseguit el consens en el si de les reunions de treball que havíem iniciat. I això doncs, insisteixo, explica que, fins encara la setmana passada, on havien quedat dos punts pendents de discussió, els membres que

participàvem en aquestes reunions, i per tant tots els membres del Consell General, anessin rebent noves propostes. Si es fa l'esforç d'estudiar-les, es veu que el 90% o el 95% del seu contingut corresponia al text anterior i només s'anaven introduint les modificacions a què s'anava arribant per consens en el si de les reunions.

Aquesta és la sistemàtica que s'ha seguit, i aquesta és la sistemàtica que ens ha permès demanar o consensuar que s'utilitzi el previst en l'article 113 de Reglament. Obviament, podríem pensar que retardar ara aquesta aprovació dos o tres mesos, no seria la fi del món ni seria cap catàstrofe. També, m'atreviria a dir que l'experiència dels que hem estat a totes les reunions, ens fa veure que difícilment hi hauria cap canvi substancial en el projecte perquè no l'aprovéssim ara i l'aprovéssim d'aquí tres mesos. En canvi, el fet de no aprovar-lo ara sí que podria aportar dubtes fonamentats sobre el compliment del calendari que queda per fer. No oblidem que en l'apartat C i D del calendari aprovat l'any 95 hi ha un treball encara important a realitzar, un treball que, per altra part, depèn de l'aprovació de la llei que avui dia aprovem i per altra part, això és important, no hem d'oblidar que estem al final d'una legislatura i, per tant, aquells que estiguin encarregats de continuar aquest procés legislatiu, començaran a fer-ho a partir del mes de març o abril. Per tant, és més que difícil pensar que podrem complir el calendari.

Per contra, si els que, com deia, estaran encarregats d'aquest procés, es troben ja aquesta Llei aprovada, podran reprendre l'apartat C del calendari des de l'inici de les discussions i, per tant, tot i que hauran de fer un esforç remarcable, podran intentar complir el calendari establert.

Des de la nostra perspectiva, no hi ha cap raó de fons que hagi quedat penjada en el Projecte de Llei, cap raó que en pugui qüestionar el contingut tècnic, cap raó que faci pensar que aquesta Llei s'aparta d'allò que es va marcar en la Llei d'organització del sistema financer de l'any 1993 i, per tant, estem convençuts que lluny de caure en cap irresponsabilitat, el que fem avui aprovant -o el que farem aprovant avui- aquesta Llei si, com espero, la moció no té el suport majoritari de la Cambra, és fer una pas endavant, un pas inequívoc cap a la normalització del sistema financer andorrà i cap a la seva obertura. I aquest és el tema de debat de veritat: si es vol o no fer aquest pas endavant, un pas inequívoc cap a la normalització i l'obertura del sistema financer andorrà.

Pensem doncs, que hi ha raons més que justificades per tirar endavant el Projecte de Llei i, per tant, nosaltres votarem en contra de la moció que ens ha presentat l'Agrupament Nacional Democràtic.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Pel Grup Lliberal, Sr. Sangrà.

El M I. Sr. Sr. Estanislau Sangrà:

També el Grup Lliberal votarà en contra de la postura que defensa l'Agrupament Nacional Democràtic en aquest debat incidental, perquè pensem que l'argumentació que sostenia el debat incidental no és admissible. No és admissible... és força admissible en altres coses, però no és admissible en aquest cas.

Tal com han comentat els companys o representants de la resta de Grups Parlamentaris que m'han precedit en el torn de paraula, si s'arriba a l'aplicació de l'article 113 del Reglament del Consell General, és precisament perquè és un tràmit obligatori com a conseqüència d'un gran esforç de consens que s'ha fet entre els diversos grups.

S'ha parlat de reunions; de reunions n'hem fet quinze. Hi ha un primer esbós, un primer esquelet d'un text articulat, que ja teníem aquest estiu. De temps n'hi ha hagut, la precipitació o la pressa, a què feia referència el representant de l'AND, pensem que en aquest cas no es justifiquen, i si no s'han debatut en el si de la Comissió les inquietuds que avui dia té l'AND, inquietuds raonables des del seu punt de vista, és perquè l'AND no les va plantejar en el procés de discussió quan les havia de plantejar. Tampoc estem d'acord quan l'AND diu que aquests mecanismes són limitadors de les aportacions d'opinió al debat, perquè el debat ja fa nou mesos que dura: la primera reunió es va fer a l'abril del 1996. En qualsevol cas, el que sí que hi ha és una manca de voluntat de portar a debat aquestes inquietuds per part del Grup Parlamentari AND. El debat ha estat obert, hi ha hagut temps més que suficient per recollir totes les aportacions, i si no s'han recollit totes les aportacions que ara provoquen aquest sentiment d'inquietud en l'AND en aquest debat polític, ha estat perquè entenc que no han estat plantejats en el seu degut moment.

Pel que fa a la consciència, nosaltres la tenim molt tranquil·la, perquè la feina l'hem fet, el debat intern l'hem fet i l'hem fet en el seu degut moment; el debat és per tant, el reflex de les actuals discrepàncies, que s'han produït en el si del nostre Grup, i entenc que amb la resta de Grups, exceptuant, sembla, l'AND.

Durant aquests nou mesos de debat d'aquest Projecte de Llei, es van produir discrepàncies en el seu moment i van ser portades en aquest torn de debat, quan tocava també.

En fi, pensem Srs. de l'AND, que els dubtes raonables existeixen i són raonables i és lògic que existeixin per part seva, però és perquè o no han fet la feina o l'han fet massa tard. Doncs per tant, no votarem a favor seu en aquest debat incipient al.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Sr. Vicenç Mat eu.

El M I. Sr. Vicenç Mat eu:

Gràcies.

Poca cosa em queda a mi a afegir al que ja s'ha dit aquí, vull dir per endavant que nosaltres tampoc donarem suport a la moció de l'AND, i el que jo vaig a fer, o el que volia dir, ha estat molt ben recollit pels diferents membres de la Comissió que m'han precedit. Només algunes consideracions respecte a l'argumentació de la moció feta pel Sr. Saboya. Aquí se'ns ha dit que entrar aquesta Llei amb aquest determinat procediment ens impedeix la possibilitat de fer esmenes, i el Sr. Sangrà ho ha explicat molt bé. Tots coincidim que aquest tema, l'obertura i tot allò relatiu al sistema financer, necessita ser tractat amb una certa discreció, amb una certa prudència, per evitar que hi hagi una pèrdua de confiança perquè no enviem missatges que no són els que han de ser respecte al sistema financer andorrà.

Al eshores, es va optar, possiblement, perquè en lloc de fer un debat públic, on cada Grup anés a la plaça a dir quina era la seva posició i sortís en grans titulars que Andorra s'estava plantejant totes aquestes qüestions... potser una altra manera millor de treballar seria permetre que els diferents Grups s'anessin reunint, s'anessin trobant, anessin polint un text amb successives versions, anessin aportant

aquells elements que consideressin ser esmenats, i que arribéssim a consensuar un text que finalment fos entrat per part de tots els Grups, i el Sr. Cinca també ha explicat que, per una qüestió tècnica, doncs finalment és el Govern que l'ha hagut d'entrar, però que és un text producte de les inquietuds manifestades en el si d'aquestes reunions, d'aquestes quinze reunions per part de tots els Grups, i també del representant de l'Agrupament Nacional Democràtic, així ho entenc jo.

És clar, no és que no hi hagi hagut aquí..., o no és que s'estigui negant la possibilitat de fer esmenes, és que hem pensat que potser no n'hi havia prou amb quinze dies per fer esmenes, sinó que potser feien falta vuit o nou mesos per fer-les, i això és el que hem estat fent durant tot aquest temps.

Per tant, aquesta argumentació, jo personalment, nosaltres IDN, no la podem acceptar.

En segon lloc, la idea que no hi ha criteris clars en la Llei, doncs jo en discrepo. D'això potser en parlarem més endavant quan parlem del contingut de la Llei, però tampoc puc estar-hi d'acord.

Tercer, l'acord pel que fa al calendari; aquí vam parlar fa un parell d'anys de la necessitat de l'obertura del sistema bancari... semblava que tothom hi estava d'acord, sembla com si hi hagi, ara fins i tot, una inversió de papers, perquè qui semblava que més estava a favor d'una cosa ara sembla, o pot portar a pensar que més en contra estava d'aquesta mateixa cosa.

Dic això perquè el nostre Grup és especialment sensible en aquest tema, perquè en aquell moment tothom va fer declaracions amb una certa alegria, i nosaltres l'única cosa que volem és continuar mantenint la mateixa línia, exactament la mateixa línia que vam mantenir en aquell moment, i entenem que seria bo que tots els Grups fessin també el mateix.

Què passaria si prosperés la moció que vostès ara plantegen? Aquesta Llei quedaria entrada, el Sr. Saboya diu, deixem-la entrada, nosaltres ja haurem complert la nostra feina, escolti, per mi i per nosaltres, això no és una qüestió d'anar a complir l'expedient, purament i simplement, sinó de possibilitar que sigui una obertura efectiva del sistema financer.

Què passaria si es deixés entrada? Doncs que molt possiblement no es compliria el calendari, o que potser hi

hauria la gran excusa o el gran motiu per argumentar a favor de tornar-nos-ho a mirar. Nosaltres no n'estem prou al corrent i en tot cas, segur que, com a mínim, acumularíem sis mesos o un any d'endarreriment. I aquesta no és la nostra voluntat.

Miri, jo li dic de veritat, a mi em sap greu perquè no entenc per quina raó vostè ha agafat aquest posicionament, i és una cosa que realment em despieta. Perquè com ha dit el Sr. Sangrà, no n'hem fet una reunió, n'hem fet quinze, de reunions. I ens estem reunint des del mes de maig, i a més ens hem passat moltes hores discutint això, i vostès haguessin pogut manifestar totes les inquietuds al llarg de totes aquestes reunions. Escolti, ni que sigui per no perdre el temps, ni que sigui per no fer perdre el temps a la resta de Grups. Si vostès ho comptaven plantejar al final, doncs no era el procediment a fer. Si ens ho haguessin dit el primer dia, doncs haguéssim entrat en una altra dinàmica i ja no haguéssim estat fent això.

Vostè, Sr. Saboya, s'ha referit al pressupost com un pressupost virtual. Miri, m'ha donat la bona pista, perquè jo també tinc la sensació que, si durant tot aquest temps, nosaltres hem estat fent reunions virtuals. Escolti, jo pensava que anava a reunions on tots el Grups sabien que hi anaven, tothom estava treballant amb bona fe i la veritat, aquesta actitud final, a mi, com a mínim em despieta.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Sr. Saboya.

El M I. Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

El que sí voldria és aprofitar aquest torn de rèplica per refutar una acusació subjacent que ha sortit durant algunes de les intervencions i que ha estat especialment clara en l'última... doncs, una certa acusació a l'Agrupament Nacional Democràtic, d'intentar entorpir el procés d'obertura bancària, del sistema financer. Perdó, no hem de barrejar dos coses en aquesta petició d'avui. De fet, la petició ha quedat prou argumentada en el fet que és una evidència, i és un fet, que el procediment que estem emprant no permet el dret d'esmena a tots els Consellers del Parlament, i això és una evidència.

En tot cas, aquesta acusació sí que la vull refutar, perquè l'Agrupament Nacional Democràtic ha donat mostres... jo

intentava, a la intervenció, fer una mica la filiació històrica des del novembre de 1993, jo crec que ha estat un dels Grups polítics que més ha impulsat aquest moviment; ara bé, ha intentat impulsar-ho sempre des de responsabilitat i intentant analitzar al màxim quines conseqüències podien tenir. Una cosa és ser sensible i l'altra cosa és fer el necessari perquè es produeixin les coses, em dona la sensació que l'Agrupament Nacional Democràtic, a més de ser sensible, també ha fet el necessari perquè es produeixin.

Pel que fa als criteris clars, i és només una puntualització, l'únic que hem vingut analitzant les últimes setmanes és que l'Agrupament Nacional Democràtic ha continuat aportant, dins de la discussió, els seus elements de dubte, i aquests elements de dubte s'han vist recollits dins de la Comissió, eliminant alguns dels preceptes que conteni en, com la prohibició d'estar en consells d'administració... No entraré en detalls, però hi ha hagut eliminació d'aquestes coses, de què l'Agrupament Nacional Democràtic es felicita, que s'han pres amb consens en la Comissió, i dels quals donem ple suport avui.

Ara, aquestes inquietuds s'han anat manifestant i les modificacions s'han produït dins les últimes setmanes d'una manera progressiva i ens dona una mica la impressió que aquest text ha tingut unes variacions tan continuades, que nosaltres pensem que potser fóra bo que el seguiment, a tràmit normal d'aquest text, pogués aportar-hi més debats, sense retardar de manera absoluta el que és el procés global d'obertura del sistema financer, que ve marcat per unes pautes a més llarg termini.

En tot cas, gràcies per l'atenció.

El M I. Sr. Síndic General :

Sr. Jordi Cí nca

El M I. Sr. Jordi Cí nca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només una qüestió molt puntual per no crear més confusió i menys en un tema prou complex de per si.

Participació de l'AND fins l'últim dia. Ben certa, i no crec que ningú aquí l'hagi qüestionat. El Sr. Josep Anton Ribes ha vingut fins a l'última reunió, i no solament això, sinó que fins i tot, quan ja ens havia avançat que el seu Grup Parlamentari molt probablement no hi donaria suport, ell va

continuar participant-hi, fent-hi aportacions de caire ben positius, les quals en molts casos van ser recollides, en molts casos, tampoc cal que ens passem l'únic exemple que ens ha tret el Sr. Saboya no és una aportació de l'AND, en aquest cas.

És ben cert i es pot explicar amb força detall, una inquietud que va fer avinent l'Agrupament Nacional Democràtic, i Canillo-Massana a través del Sr. Modest Baró. Va motivar que tots els Grups Parlamentaris optéssim per demanar un informe extern que valorés la viabilitat d'un apartat concret de l'article 2 i de l'article 14. I mostra de la bona voluntat, de la predisposició de tirar endavant per part dels Grups Parlamentaris, ha sigut que d'aquest informe se n'ha després la desaparició de l'article 14. Més enllà, inclús, dels convenciments que podíem tenir cadascú dels que participaven en la Comissió, hem valorat que portar un Projecte de Llei que podia introduir alguns indicis d'inconstitucionalitat, al fer obligatòria la inscripció en associacions professionals per part de les entitats bancàries i entitats del sector financer, podia ser contraproductiu en el text de la Llei.

I això és tot, no cal que sobredimensionem les aportacions ni que sobredimensionem el paper de cadascú. És ben cert que el Sr. Josep Anton Ribes fins, l'últim dia, s'ha mostrat predisposat a tirar endavant la Llei, ell particularment. És ben cert que fins l'últim dia ha tingut una actitud molt positiva, però també és ben cert que l'única manera que hi ha avui dia de reflectir aquesta actitud positiva és tirar endavant la Llei, perquè si no, tots aquests esforços queden en res.

El M I. Sr. Síndic General :

Passo la paraula a la Sra. Ministra de Finances. Recordo que encara estem dins el debat incidental i no sobre el fons de la Llei.

(Se sent en veus)

Perdó?

Si vol intervenir, sí que pot intervenir, només precisar que si és una intervenció sobre la Llei, en tot cas correspon a l'altre debat

(Se sent en veus)

Sí, Sra. Arasanz.

La M I. Sra. Susagna Arasanz:

Doncs aquest procediment, Sr. Saboya, s'ha hagut d'emprar per causa de l'Agrupament Nacional Democràtic. Des del punt de vista del procediment emprat pels Grups Parlamentaris, ho ha explicat molt bé el Sr. Jordi Cinca, però des de part del Govern, el meu punt de vista difereix una mica.

Per tant, passaré a explicar el perquè de l'entrada d'aquest text amb procediment d'extrema urgència i necessitat.

Tots el Grups Parlamentaris reunits en les diferents sessions que detallaré, 14 i 28 de maig, 2, 3, 24 i 25 de juliol, 29 d'agost, 1, 2 i 29 d'octubre, 26 i 29 de novembre, 3 i 16 de desembre van acordar, junt amb el Govern, d'intentar arribar a presentar un text consensuat, on el procediment per lectura única, en un inici, fos l'acceptat per tothom. Això requeria un consens previ, tan reclamat per l'Agrupament Nacional Democràtic, i tantes vegades esgrimit per aquest Grup Parlamentari per no aprovar un Projecte de llei presentat pel Govern. Però la realitat ha estat una altra, fins al darrer moment on ja no era possible la presentació, per part del Govern, del text per la seva tramitació normal, l'AND no es pronuncia en contra del text inicialment consensuat.

Que quedi ben clar, però, que en cap moment vull donar a entendre que hi hagin d'estar d'acord, sinó tot al contrari, és molt legítim que vostès, Agrupament Nacional Democràtic, tinguin punts de discrepància amb el text que avui es debat. En qualsevol cas, allò que no puc acceptar és que aquesta discrepància l'hagin posat de manifest a darrera hora de manera que el fet de voler presentar un text amb el màxim de consens, fent possible utilitzar un altre mecanisme legislatiu que no sigui el de l'article 113 del Reglament del Consell General. Això em porta a la conclusió que darrera les seves suposades discrepàncies de contingut, no hi ha més que una voluntat soterrada d'ajornar el procés legislatiu en matèria financera i, per tant, l'obertura d'aquest sector xoca frontalment amb totes les seves intervencions en el Consell General, al gunes de les quals passaré a llegir.

Sessió del 16 de febrer del 1995: no admirem que es vulgui fer una lectura interessada segons la qual es vulgui utilitzar subterfugis per retardar sine die l'obertura del mercat bancari. Per evitar dilacions injustificades en el procés, impulsarem la definició d'un termini màxim per al desenvolupament dels textos legislatius, la nostra més ferma intenció és respectar tal calendari i prendre les iniciatives corresponents. Es tracta d'un compromís avalat per la nostra

trajectòria, que amb el fals pretext de desacords puntuals, que en tot cas poden ser perfectament objecte d'esmenes a l'articulat, podria ser interpretat com un subterfugi per trencar la dinàmica de desplegament normatiu.

Sessió de l'11 de maig del 1995: permetran desenvolupar en els terminis raonables el que preveia la Llei d'ordenament del sistema financer. Ens congratulem que el text presentat per l'Agrupament Nacional Democràtic no hagi quedat desvirtuat en el seu esperit, especialment quan res no impedeix que aquesta Cambra tingui la possibilitat d'avançar els terminis previstos en dita Llei. Si els Grups Parlamentaris que li donen suport no plantegen dit desenvolupament en uns terminis prudencials, el nostre Grup Parlamentari prendrà novament la responsabilitat de legislar en aquesta matèria. Si tant volien tirar endavant aquest procés, tot i manifestar el seu desacord amb el text, en la redacció del qual han participat des de l'inici i que sempre han acceptat, solament calia que es pronunciessin en el seu moment, és a dir, durant els mesos de setembre i octubre.

El que sí que voldria afegir és l'actitud positiva del Sr. Josep Anton Ribes en tot moment, en les reunions dels Grups Parlamentaris, en el seu debat i en les seves aportacions.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Només per al·lusions. La Sra. Ministra, quan segurament s'ha fet la pregunta de si volia intervenir sobre el text o la moció incidental, principalment ha fet la intervenció sobre el text quan estàvem parlant de moció incidental perquè en cap moment hem manifestat, des de l'Agrupament Nacional Democràtic, la nostra disconformitat amb el text i com ja quedarà demostrat amb la intervenció que farem sobre al contingut del mateix text seguidament, la moció incidental es referia únicament al tràmit, i per tant això queda contestat.

També m'ha contestat la Sra. Ministra que no podia ser un obstacle, si es poden presentar esmenes a l'articulat, el fet de retardar les coses; que no es poden presentar esmenes a l'articulat en aquest text, a causa del tràmit. Només puntualitzar això i, en tot cas, el que segurament no es pot

fer és acusar l'Agrupament Nacional Democràtic de ser el responsable de la seva extrema urgència i necessitat en la seva integritat.

Gràcies.

EI MI. Sr. Síndic General :

Sr. Sangrà.

EI MI. Sr. Estanislau Sangrà:

Jo només voldria recordar al Sr. Saboya, reprenent el recull i les intervencions d'altres companys, o representants dels Grups Parlamentaris, a les reunions que van tractar aquest tema, que han tingut entre vuit i nou mesos de temps per presentar esmenes, i que si aquest no és termini suficient, doncs, entenc les dificultats que tenen per presentar esmenes en alguna altra llei.

Gràcies.

EI MI. Sr. Síndic General :

Hi ha alguna intervenció més?

Sr. Francesc Rodríguez.

EI MI. Sr. Francesc Rodríguez:

Com que tinc plena confiança en el nostre representant a la Comissió, suposo que l'últim text que ens va donar, ens el va donar un o dos dies després que fos presentat, i això fa molt pocs dies, i encara s'hi van aportar modificacions. Per tant, la seva argumentació no em serveix.

EI MI. Sr. Síndic General :

Crec que ja n'hi ha prou, no s'està...

(se senten veus)

Actualment no hi ha al·lusions, Sr. Sangrà.

(se senten veus)

Sr. Sangrà, pot intervenir.

EI MI. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies.

Només li recordaré al Sr. Francesc Rodríguez que d'avant projectes de llei, n'hi han hagut entre nou i deu.

Només això. Gràcies.

EI M I. Sr. Síndic General :

Passarem a la votació de la moció. Sí, és sí a la moció. No, és no a la moció.

I recordo que estem parlant de procediment, no estem parlant en cap moment del fons de la llei.

Votació:

M I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona : NO

M I. Sr. Jordi Torres Alís : SÍ

M I. Sr. Joan Travesset Grau : SÍ

M I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : NO

M I. Sr. Miquel Aleix Areny : SÍ

M I. Sr. Josep Areny Fité : NO

M I. Sr. Mòdest Baró Mblès : NO

M I. Sr. Ladi slau Baró Solà : SÍ

M I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : NO

M I. Sr. Antoni Calvó Casal : NO

M I. Sr. Miquel Casal Casal : SÍ

M I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert : NO

M I. Sr. Jordi Cí nca Mat eos : NO

M I. Sr. Josep Dal l er ès Codi na : SÍ

M I. Sr. Enric Dol sa Font : NO

M I. Sr. Simó Duró Coma : NO

M I. Sra. M ària Rosa Ferrer Obiols : NO

M I. Sr. Josep Garrallà Rossell : NO

M I. Sr. Antoni M àrt í Petit : NO

M I. Sr. Vicenç M àt eu Zamora : NO

M I. Sr. Pere Mblès Aristot : NO

M I. Sr. Francesc Xavier Mbra Baron : NO

MI. Sr. Josep Àngel Martí Pons : NO

MI. Sr. Jaume Ribà Sabaté : NO

MI. Sr. Josep Anton Ribes Roca : Sí

MI. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

MI. Sr. Gilbert Saboya Sunyé : Sí

Recompte: 8 sí i 19 no. Doncs es rebutja la moció.

Ara passarem al debat sobre la Llei, que recordo que és un debat de totalitat.

Passo la paraula al Govern per a la presentació del text.

Sra. Ministra de Finances, tenni la paraula.

La MI. Sra. Susagna Arasanz:

Gràcies, Sr. Síndic.

El text del Projecte de Llei que avui és objecte de debat em porta a fer un recordatori del perquè de la seva presentació. La Llei d'ordenació del sistema financer de 27 de novembre del 1993 fixa una sèrie de regulacions específiques que s'han de dur a terme, un mandat legislatiu que s'ha anat complint de la següent manera.

El 30 de juny del 1994, el Consell va aprovar la Llei de regulació del coeficient d'inversions obligatòries.

El 28 de desembre del 1994 es va presentar la Proposició de Llei de regulació del dipòsit de reserves en garantia a mantenir per les entitats enquadrades en el sistema financer, on s'inclouïa una execució arrelada dels textos legislatius en matèria financer, Proposició de Llei que va quedar modificada posteriorment amb l'aprovació de les esmenes presentades per la resta de Grups Parlamentaris. En aquesta Llei on s'especifica, en la disposició transitòria quarta, el següent:

a. Durant els sis mesos següents de l'entrada en vigor de la present Llei s'han d'aprovar els criteris de solvència i liquiditat de les entitats financeres.

b. Durant l'any 1996, les regulacions de cadascun dels grups d'entitats integrades en el sistema financer.

c. Durant el primer semestre del 1997, el règim disciplinari de les entitats financeres.

d. Durant el segon semestre del 1997, les condicions altres que la xifra de capital social mínim exigides per a l'accés a l'activitat pròpia de les entitats financeres i per al seu exercici.

Sí, doncs... en aquesta Llei aprovada per unanimitat, es fixa un calendari a seguir per a la presentació de la resta de la normativa corresponent al Consell General.

El Govern, conscient de la importància del desenvolupament del textos legislatius que han de regular aquest sector econòmic, va considerar que en la seva elaboració hi haviem d'intervenir totes les forces polítiques representades al Consell General. És per aquest motiu que vaig proposar en el si de Comissió Legislativa de Finances i Pressupost de treballar conjuntament en la seva elaboració. Aquesta iniciativa va ser recolzada amb la presentació d'una resolució en la sessió del Consell General de data 14 de juny de 1995, aprovada per unanimitat i que diu: l'estabilitat política assegurada mitjançant el diàleg i l'acord, i expressada en l'àmbit parlamentari, ha d'adreçar-se al desenvolupament d'objectius legislatius d'especial rellevància. En les actuals circumstàncies de definició del sistema financer andorrà i amb la finalitat d'afavorir la consolidació d'Andorra com una plaça financera seriosa i respectada, convé encara la conclusió del desenvolupament normatiu en aquesta matèria en base a un acord polític d'àmplia base parlamentària. Alhora, i amb la mateixa voluntat que s'acaba d'expressar, s'instatambé el Govern a preparar i trametre als Grups Parlamentaris, dins el proper període de sessions, un primer esborrany de les regulacions de cadascun dels grups d'activitats integrades en el sistema financer.

Amb la finalitat d'assegurar l'eficàcia i la coherència globals dels treballs legislatius en matèria de desenvolupament del sistema financer andorrà, el Govern, doncs, va començar a treballar amb tots el Grups Parlamentaris, i com a conseqüència d'aquest treball conjunt, el 29 de febrer del 1996 es va aprovar el primer text que figura en el calendari i que és la Llei de regulació dels criteris de solvència i liquiditat de les entitats financeres, moment que l'Agrupament Nacional Democràtic va aprofitar per recordar el calendari previst: que el Govern, doncs, per a les pròximes, i cito, que queden per desenvolupar durant aquest any i el vinent, assumeixi la responsabilitat que li pertoca per presentar els

projectes corresponents en els terminis previstos que va votar aquesta assemblea en el seu moment.

Continuant amb l'acord pres per tots els Grups Parlamentaris i el Govern, es va seguir treballant pel desenvolupament dels textos legislatius corresponents al sector financer. D'aquestes reunions han sorgit més de dotze informes de l'INAF, realitzats per encàrrec del Ministeri, amb un redactat consensuat per tots els Grups Parlamentaris, sorgits dels punts de coincidència dins dels quals destacaré els següents: cal respectar el calendari legislatiu sense ultrapassar l'encàrrec formulat pel Consell i sense comprometre, més del que sigui necessari, el futur disseny del sistema financer que el Govern proposarà al Consell, el qual el definirà en la fase legislativa prevista per al 1997.

El model de banca que es dibuixa, ateses les característiques econòmiques del país, confirma el model de banca universal, amb el benentès que banca universal no inclou, per definició, les activitats no financeres. Es considera convenient i oportú procedir a un canvi en la denominació i la classificació dels grups d'entitats del sistema financer per remarcar millor les característiques de cadascun d'ells. Activitats com l'assessorament financer i la mediació financera han de ser parts integrants del sistema financer. S'especifica la integració de manera explícita de les societats de promoció i de capital de risc al sistema financer andorrà, en el grup de les entitats financeres d'inversió. Les entitats bancàries que vulguin gestionar organismes d'inversió, fons mutus d'inversió i fons de pensió, hauran de constituir, a aquest efecte, entitats financeres i gestores d'organismes d'inversió amb estructures diferenciades que tindran l'administració i la representació d'aquests fons.

Es va considerar que les entitats del sistema financer, ni directament ni indirecta, no han de poder actuar de manera significativa en sectors de l'activitat econòmica aliens al sistema financer. Aquesta limitació té un doble objectiu, no eliminar, restringir o desnaturalitzar la competència en els sectors no financers, no concentrar el poder econòmic en la banca i no introduir activitats no financeres en l'àmbit financer, i limitar el risc de les entitats bancàries a través de la limitació de les seves inversions per compte propi en àmbits no financers.

Tot això, junt amb la informació que ha proporcionat el procediment d'adequació de les entitats autoritzades a la data de la publicació la LOSF, experiència acumulada des d'aquella data, i les reflexions que es van fent en la

perspectiva d'una obertura del sistema financer, permeten formalitzar amb més coneixement de causa la regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer. Així mateix, el Govern vol remarcar, una vegada més, la necessitat que un cop completat el programa legislatiu, fixat per als anys 1996 i 1997, s'haurà de procedir a consolidar, en una llei general, el cost legal bàsic que haurà de regir el sistema financer a partir de l'inici de 1998.

És important el fet d'aprovar aquest text que -repetim- ha estat consensuat per tots els grups polítics, que servirà per adequar els procediments de constitució i d'establiment de noves entitats financeres, i per desenvolupar la resta de legislacions específiques que han de completar l'esquema legislatiu bàsic, referit a l'àmbit financer.

Parafrasejo una de les intervencions del Sr. Josep Anton Ribes, de data 29 de febrer de 1996, que dirigia el Govern, on recordava que aquest país, que és el nostre, necessita en aquest moment de crisi mundial donar una imatge de confiança i de solvència. Esperem, doncs, no haver-los-ho de recordar.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Agrupament Canillo-Massana, passo la paraula al Sr. Mdest Baró.

El M.I. Sr. Mdest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Durant gairebé sis mesos del seminari celebrat a Sispony, els Grups Parlamentaris, els Consellers no adscrits, la Senyora Ministra de Finances, l'INAF i tècnics especialitzats en assumptes bancaris, hem anat treballant amb certa freqüència en l'elaboració del Projecte de Llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer, que és la segona de les lleis que enumera la disposició transitòria quarta de la Llei de data 11 de maig de 1995, per una obertura real, gradual, prudent i moderada del sector bancari l'any 1998, que no posi en perill la solvència del sistema.

Al llarg d'aquest període de gestació del Projecte de Llei hem anat introduint correccions, opcions polítiques, matisacions i excepcions, al text de les diferents versions de

l'Avantprojecte de Llei. El text no és fruit de cap improvisació, Sr. Saboya, nosaltres marxarem amb la consciència ben tranquil·la.

Pel que fa a la manera com s'ha portat a terme la discussió del Projecte, l'Agrupament Canillo-Massana creu que és l'adequat, i que si el proper any es segueix per la via del diàleg entre els Grups Parlamentaris i el Govern, amb l'assessorament de l'INAF, es podrà arribar al final de l'any 1997 havent esgotat el calendari de desplegament legislatiu aprovat en aquesta Cambra.

Finalment doncs, donant compliment l'apartat b) de la referida disposició transitòria quarta, discutim el Projecte de Llei presentat conforme a l'article 113 del Reglament del Consell General, que compartim i que votarem favorablement.

Gràcies

El M I. Sr. Síndic General :

Per la Coalició Nacional Andorrana, no hi ha intervenció?

Per Nova Democràcia, Sr. Jordi Cíncà.

El M I. Sr. Jordi Cíncà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Fet àmpliament el debat tècnic sobre el contingut de la present Llei en les reunions que tots els Grups Parlamentaris hem vingut realitzant, des del passat mes de maig - amb la Ministra de Finances i amb representants i tècnics de l'INAF; aconseguim un text tècnicament correcte, que recull el conjunt de les inquietuds posades de manifest durant aquests mesos per tots els participants en les reunions; havent sabut fer conviure en el text criteris polítics irrenunciables amb inquietuds d'ordre tècnic posades de manifest pel propi sector financer avui implantat a Andorra; i complert fins a la data el calendari fixat en la disposició transitòria quarta de la Llei de regulació de reserves en garantia de dipòsits i d'altres obligacions operacionals a mantenir i depositar per les entitats enquadrades en el sistema financer; repeteixo, vist i fet tot això, entendran que d'entrada, des de Nova Democràcia, vulguem posar de manifest la nostra satisfacció pel text que ara aprovarem i que vulguem centrar la primera part de la nostra intervenció en l'àmbit polític més que no pas en el tècnic.

En primer lloc, una valoració del procés legislatiu que estem seguint en relació amb el sistema financer, tant des de la vessant formal com de fons. S'ha utilitzat, tal com ja es va fer en l'elaboració de la Llei de regulació dels criteris de solvència i de liquiditat de les entitats financeres, i s'ha fet amb un èxit remarcable, una metodologia de treball poc habitual i que en més d'una ocasió pot haver semblat que anava més enllà del previst en el Reglament del Consell General. En ocasions, tenir la imaginació i la voluntat d'estar per damunt de l'encotillament reglamentari fa possible avançar, i així ho va entendre aquesta Cambra, per unanimitat, quan va aprovar el 16 de juny de 1995 una resolució presentada per Nova Democràcia, on s'apostava per la col·laboració per sobre de l'enfrontament, on es posava de relleu la necessitat de tenir una base parlamentària sòlida a l'hora d'assentar les bases futures de sectors econòmics estratègics i on, en definitiva, es volia assegurar l'eficàcia i la coherència global dels treballs legislatius en matèria de desenvolupament del sistema financer andorrà.

L'encert d'aquesta iniciativa del Consell General no es posa de manifest únicament en les lleis aprovades en aquesta matèria, sinó també en el fet d'evitar enrarir l'ambient al voltant d'un sector sensible a les incerteses i als comentaris estridents, com és el sector financer.

Un altre aspecte políticament a destacar és el compliment del calendari al qual abans feia referència. Certament, i això ja ho deia al defensar el nostre vot contrari a la moció, es pot pensar que si aquesta Llei s'aprovés d'aquí tres mesos no seria la fi del món, però d'entrada, des de l'experiència d'haver participat a totes les reunions fetes fins ara, crec poder dir que el text no diferiria en res substancial al que avui es vol aprovar. Per contra, havent fet l'esforç que tots plegats hem fet per enllestir-la dins el calendari, es posa de manifest de forma inequívoca la voluntat d'anar de manera pausada i responsable, però alhora ferma, cap a la normalització i obertura del sector, financer andorrà. I es fa, no des del recel al sector, sinó amb el convenciment que textos com el dels criteris de solvència i liquiditat, el de protecció del secret bancari i prevenció del blanqueig de diners, o el que avui analitzem no fan altra cosa que enfortir el sector amb independència de qui hi opera, millora, si pot ser més encara, la seva imatge i reforça les garanties del sector en relació als clients. I finalment, en relació amb aquest aspecte, no hem d'oblidar que tot i aprovar la Llei avui, els propers Govern i Consell General hauran de fer un esforç per complir el calendari previst en els apartats c) i d) de la referida disposició quarta abans del desembre de 1997,

esforç que jutjaria com a irrealitzable si no deixéssim enllestir el text que avui se'ns sotmet.

Pel que fa al contingut de la Llei, voldria destacar tres aspectes per damunt dels altres:

1. S'avança en la línia de prioritzar la seguretat dels usuaris del sistema financer. Així, per exemple, s'incorporen al sistema financer les entitats dedicades a l'assessorament, fet que garanteix que activitats d'aquesta naturalesa només estiguin fetes per professionals capacitats i limita els riscos prou estesos en altres places financeres. Un altre exemple en defensa de l'usuari, en aquest cas concretament, el dipositant, és reduir la possibilitat de rebre dipòsits del públic únicament i exclusivament als bancs.

2. La limitació a què es sotmet a les entitats financeres de no poder tenir participacions superiors al 25 % del capital en entitats no financeres. Es a dir, la plasmació expressa, almenys mentre no es completi tota la legislació del sector financer, d'una limitació al fet que les entitats operadores del sector financer entrin, des d'una situació de privilegi, a dominar altres sectors econòmics. Entenem que aquesta possibilitat, que no està tan expressament regulada en altres països, convé que ho estigui a Andorra, on el mercat és molt petit. I, per tant, cal que l'Estat vetlli per la igualtat d'oportunitats dins la lògica de l'economia de mercat defensada en la Constitució d'Andorra.

3. La solució trobada a la presència de "La Caixa" a Andorra en base a vàries raons que resumiria en quatre:

La primera, el reconeixement dels més de seixanta anys ininterromputs de presència a Andorra, participant en el desenvolupament econòmic del país.

La segona, la voluntat de no perpetuar excepcions a la Llei. I, per tant, tot i donar un termini llarg d'adaptació, garantir que aquesta es produirà

La tercera, evitar que la necessària adaptació a la Llei pogués obrir interrogants sobre la continuïtat de "La Caixa" a Andorra, o provocar cap mena d'incertesa als seus clients, o al propi sector financer.

I una quarta, formalitzar i potenciar a Andorra la reconeguda obra social i cultural de "La Caixa".

Per acabar, reiterar la voluntat de Nova Democràcia de continuar, la propera legislatura, el procés legislatiu que ha de permetre avançar en la configuració d'un sector financer obert, afavorint un clima de participació en la tasca legislativa i un clima que no traslladi la crispació política a un sector estratègic per al desenvolupament econòmic del país.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Pel Grup Lliberal, passo la paraula al Sr. Sangrà.

El M I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Projecte de Llei que debatem avui és conseqüència del compliment del mandat legislatiu contingut en la transitòria quarta de la Llei de regulació de reserves en garantia de dipòsits i d'altres obligacions operacionals a mantenir i dipositar per les entitats enquadrades en el sistema financer.

Aquesta transitòria fixa en el seu apartat b) que durant l'any 1996 es promulgarà la regulació de cadascun dels grups d'entitats integrades en el sistema financer.

Arribem a la fi de 1996 complint, en cas d'aprovar-se el present Projecte de Llei, el calendari de desplegament legislatiu previst en aquella Llei, calendari que fixa per no més tard de desembre de 1997 la finalització del desplegament legislatiu per tal de procedir a l'obertura del sector financer andorrà.

El tràmit pel qual ha entrat aquest Projecte de Llei, extrema urgència i necessitat, pot sobtar tractant-se d'una matèria, la d'obertura del sistema financer, tan sensible per a l'esdevenidor del nostre país. Aquesta aparent precipitació, però, desapareix quan s'analitza el procés d'anàlisi i de reflexió que ha presidit la presentació d'aquest text, i queda bastament justificada per l'esforç de consensuar al màxim dins o entre els diferents grups polítics, abans d'entrar a tràmit.

Les reunions dels representants dels diferents Grups Parlamentaris es van iniciar al maig del 1996, amb la participació del Ministeri de Finances, de l'INAF i d'experts de reconegut prestigi en els temes que s'estaven debatent.

El Projecte de Llei que estem debatent avui, dissenya el sistema financer andorrà al voltant de quatre grups d'entitats: les entitats bancàries, entitats financeres de crèdit especialitzat, entitats financeres d'inversió i entitats financeres de serveis diversos; aquest esquema modifica el previst en la Llei d'ordenament del sistema financer, però, en opinió dels grups polítics, és més complert i s'adapta millor a la realitat del que és avui l'activitat financera.

La Llei fixa de manera clara el precepte, ja apuntat a la LOSF, que només les entitats bancàries estan facultades per rebre dipòsits del públic i aconseguir, així, que s'afavoreixi la seguretat del dipositant i que es faciliti la lluita contra el blanqueig de diners.

El procés d'obertura, pel que fa referència a la redacció dels textos que s'han de promulgar l'any vinent, haurà d'estar presidit, com ho ha estat fins ara, pels principis de prudència, de protecció de l'inversor i el petit estalviador i per la promoció d'aquells valors de solidesa i de confiança que facin que el sector financer andorrà continuï gaudint de la bona reputació de què gaudeix avui dia.

Tampoc no hem de perdre de vista, tal com es diu a l'exposició de motius de la present Llei, que una volta s'hagi completat el programa legislatiu fixat per als anys 1996 i 1997, s'estarà en condicions de consolidar en una llei general el cos legal bàsic que haurà de regir el funcionament del sistema financer a partir de l'inici de 1998.

Per tant, amb l'experiència producte de la vigència d'aquestes normes i l'objectiu de promoció del sector financer com un sector d'activitat econòmica fonamental per a l'esdevenidor del país, s'ha de treballar en la línia d'aconseguir un marc normatiu flexible, que permeti l'adaptació dels preceptes legals als canvis futurs i que asseguri la solidesa i la reputació del sector financer, almenys en la mateixa mesura que fins ara.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Saboya

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, una vegada arribats al plantejament del que és el text que se'ns presenta avui, i com ja he expressat en l'inici de la motivació de la moció, fa uns minuts, dèiem que entenem i que compartim, entenem i compartim, el disseny del cos del sistema financer que s'ha fet que s'efectua en el text que se'ns presenta. Aquest disseny global afina d'una manera més precisa el plantejament inicial que es va fer al novembre de 1993, i que té, doncs, una continuació lògica i una continuació que compartim absolutament; també s'emmarca dins el procés d'obertura del sistema financer, del qual des del nostre partit, hem estat impulsors, tant des del Govern, quan ens va tocar assumir aquella responsabilitat, com ho hem fet des del Grup Parlamentari; prova d'això, en són les múltiples proposicions de llei que hem presentat en aquest aspecte. També hem dit que el debat en reunions prèvies ha permès de salvar obstacles perillosos, i és cert que s'han salvat obstacles perillosos, almenys pel nostre sentit, i estem convençuts que els dubtes que ens queden, que són dubtes, els que ens queden, podrien quedar resolts en un procés d'examen en comissió per tràmit normal, i que podria permetre, doncs als Grups o Consellers que no comparteixen alguns dels punts del text, d'expressar-ho en forma d'esmena.

Aquest punt és fonamental per explicar avui el nostre posicionament. El nostre posicionament i el nostre vot serà en forma d'abstenció. Ja he precisat abans que el disseny global del sistema financer, el compartim però aquests problemes formals fan que ens haguem d'abstenir avui a la votació d'aquest Projecte.

Gràcies.

El M I. Sr. Síndic General :

Sr. Vicenç Mat eu.

El M I. Sr. Vicenç Mat eu:

Gràcies

L'aprovació de la present Llei, al nostre entendre, significa un pas important en el camí marcat pels legisladors andorrans des del 1993. Amb aquesta Llei es compleix el calendari fixat i s'avança, amb prudència i sense comprometre més del que el propi calendari fixa, cap al model definitiu de sistema financer que finalment s'implantarà.

La Llei combina aspectes tècnics i també aspectes polítics que tendeixen conjuntament a crear les bases del

sistema financer, sòlid i susceptible de garantir des d'un marc jurídic mínim la bona imatge que té avui dia el sistema financer andorrà.

Pel que fa a alguns punts més aviat d'ordre tècnic, s'estableix una barrera entre allò que són activitats de la banca per compte propi, o per compte dels seus clients, i la gestió col·lectiva, els anomenats fons d'inversió, per intentar garantir el bon funcionament d'activitats de natura radicalment diferents. Es clarifiquen també, les activitats de les entitats financeres d'inversió que apareixen per primer cop, de manera explícita, a la legislació financer. També es determinen unes característiques tècniques dels fons d'inversió amb l'objectiu de garantir la màxima fiabilitat dels productes financers andorrans.

A més a més, hi ha altres consideracions que permeten definir o començar a definir un model de sistema financer. S'estableix un model de banca universal, força similar al predominant a Europa, es permet a la banca actuar en el món de les assegurances de vida a través de les companyies d'assegurances i/o com a agents o com a mediadors, i es determinen els límits de la participació de la banca en sectors no financers amb el doble objectiu de garantir, d'una banda la seguretat dels dipositants i del sistema, i d'altra banda, el bon funcionament de la competència en una economia de les característiques i de la mida que té Andorra. Aquests límits s'han establert sense que puguin representar en cap moment un obstacle per a la banca que desitgi participar en el finançament de l'economia, no únicament a través de crèdits, que és l'activitat principal dels bancs sinó també amb una major implicació a la vida de l'empresa que no té per què portar un control absolut d'aquestes empreses. Com a prova de la voluntat que té el legislador de no provocar un fre a la inversió, ens cal indicar els múltiples mecanismes que permetin sobrepassar aquests límits en particular quan l'interès general ho aconsella. Finalment, la Llei també permet d'assentar les bases per resoldre situacions singulars amb què el sistema compta actualment i a les quals algun altre Grup ja s'ha referit anteriorment. Per acabar, entenem que la Llei representa un esglaió en el canvi legislatiu marcat pel calendari, que aquesta mateixa Cambra es va fixar, i que escrupolosament estem respectant. Respectant, superant l'escepticisme d'alguns i la incredulitat, els suggeriments poc educats d'altres i que permetrà, a finals del 97, l'obertura del sector d'acord amb els principis constitucionals. Obertura que s'haurà de fer i que s'està fent amb la necessària saviesa i prudència per assegurar la seriositat i fortalesa del sistema financer, alhora que permetrà que la competitivitat estigui en

benefici de l'usuari i del ciutadà. Vol dria finalment per acabar, doncs, reiterar la... diguem la felicitació a tots els membres de la comissió i fins i tot al Sr. Ribes pel treball que tots plegats han exercit dins de la comissió. Moltes gràcies.

EI M I. Sr. Síndic General

Procedirem a la votació del text. Sí, és sí al text, no, és no al text presentat.

Votació:

- M I. Sr. Jordi Torres Alís : m abstinc
- M I. Sr. Joan Travesset Grau : m abstinc
- M I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
- M I. Sr. Miquel Aleix Areny : m abstinc
- M I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
- M I. Sr. Mdest Baró Mbles : Sí
- M I. Sr. Ladi sl au Baró Solà : m abstinc
- M I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
- M I. Sr. Antoni Calvó Casal : Sí
- M I. Sr. Miquel Casal Casal : NO
- M I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert : Sí
- M I. Sr. Jordi Cí nca Mat eos : Sí
- M I. Sr. Josep Dal l er ès Codi na : m abstinc
- M I. Sr. Enric Dol sa Font : Sí
- M I. Sr. Si ró Duró Corra : Sí
- M I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
- M I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí
- M I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí
- M I. Sr. Vicenç Mat eu Zamora : Sí
- M I. Sr. Pere Mbles Aristot : Sí
- M I. Sr. Francesc Xavier Mbra Baron : Sí
- M I. Sr. Josep Àngel Mrt és Pons : Sí
- M I. Sr. Jaume Ri ba Sabat é : Sí
- M I. Sr. Josep Anton Ribes Roca : m abstinc
- M I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : m abstinc

MI. Sr. Gilbert Saboya Sunyé : m'abstinc

MI. Sr. Estanislau Sangrà Cardona : Sí

Recòmpte: 8 abstencions i 19 Sí. Doncs s'aprova el text.

Passem al vuitè punt de l'ordre del dia:

8- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats.

El text ha estat tramès als Consellers en data 17 de desembre. Aquí, recordar tan sols que per elaborar aquest text es va delegar per part de la Junta de Presidents als Síndics perquè, d'acord amb el Govern i els representants dels Coprínceps, s'arribés a un redactat del text per resoldre un dels problemes que teníem plantejats en el moment de la tramitació dels tractats. El Govern vol la paraula? No hi ha intervenció. Intervenció dels Grups Parlamentaris? No. Doncs proposo l'acceptació del text per unanimitat. S'aprova.

I passarem al novè i darrer punt.

9- Preguntes al Govern:

Aquí em permetré, vist que tenc una sessió convocada per... -en realitat ja fa més de vint minuts- recordar que hi ha uns límits de temps. En les últimes sessions no s'han marcat, però sí que demanaria quedar-nos dins dels límits de temps, que són de vuit minuts en totalitat, és a dir, quatre per la part del Govern, quatre per la part dels Consellers que posen la pregunta. Passo la paraula al Sr. Francesc Rodríguez per la pregunta entrada en nom de l'Agrupament Nacional Democràtic.

El MI. Sr. Francesc Rodríguez

Gràcies Sr. Síndic. Bé, vista la consideració i com que és molt tard, el que faré és limitar-me a posar la pregunta; només recordar, al principi, que ve motivada per una intervenció meua, per una pregunta meua ja al Govern, a la sessió del 20 de juny passat, pregunta, al seu torn, motivada per una demanda d'informació que vaig demanar el propassat mes de març. La pregunta és la següent: El Sr. Cap de Govern tingué la gentilesa, amb data 10 de juliol, d'enviar-me, tal com es va comprometre en la sessió ordinària d'aquesta assemblea de data 20 de juny, gran part de la informació relativa a les despeses de personal dependents del Govern, en funció de la demanda

d'informació que havia posat el mes de març. A la mateixa sessió m'informava que la localització de tots els assessoraments comportava més dificultats que la de les dades relatives a funcionaris i contractuals. Reconeixent aquesta dificultat, penso que el Govern ha tingut, tanmateix, el temps prudencial i necessari per fer la recopilació de les dades demanades. Vist, però, que no m'ha estat tramesa aquesta informació, em permeto insistir en la qüestió i demanar al Govern: Disposa ja el Govern de la recopilació de la informació sol·licitada? En cas afirmatiu, quan em pensa transmetre aquesta informació? I per acabar, dic que no cal dir que agrairia que fos abans del previsible final anticipat de la legislatura i també estic segur que és per un descuit i no per cap voluntat de no voler transmetre la documentació. Gràcies.

El M I. Sr. Síndic

Sr. Cap de Govern.

El M I. Sr. Cap de Govern

Gràcies Sr. Síndic.

Sr. Francesc Rodríguez, li confirmo que sí, que tenim aquesta recopilació feta, el que passa és que hi ha alguns temes... és que, com que alguns dels assessoraments tenen un caràcter mensual, i a vegades corresponen a la voluntat del Govern, no d'aquest any si no de fa més de dos o tres anys, inclòs i fins ara, de remunerar mensualment assessoraments que corresponen a un treball continuat. Volem donar a vostè i al Consell la informació amb el detall d'aquests casos i per això s'han fet dues llistes, dos annexos, un amb el que són pròpiament assessoraments globals, i un altre amb el que correspon a assessoraments tarifats per salaris mensuals pràcticament dient-ho clarament. I em comprometo, naturalment, a entregar-li la informació abans del final d'aquesta legislatura, amb la salvetat que si algun tema requereix un complement d'informació, els serveis del Govern estan disposats a fer-l'hi arribar, per això, per clarificar quins són els assessoraments puntuals per un tema contractual d'un sol abast, o bé uns assessoraments continuats mes darrere mes.

El M I. Sr. Síndic

No hi ha més intervencions?

Passo la paraula al Sr. Jaume Bartumeu Cassany, per l'altra pregunta que ha estat entrada.

El M I. Sr. Jaume Bartumeu

Gràcies Sr. Síndic. També intentaré ser breu. La primera de les dues preguntes per ordre d'entrada, és la que fa referència a les obres del nou despatx de policia, i diu així: Hem tingut coneixement que en la realització de les obres s'han produït uns canvis en el projecte a nivell d'interiors i acabats. No fa gaire estona hem aprovat un crèdit extraordinari. En conseqüència, preguntem i per tant la pregunta no va per això que acabem d'aprovar. És cert que s'han produït uns canvis en el projecte, tal com els tipus de vidre, que ara haurien de ser vidres antibala amb un sobrecost exagerat, o les distribucions interiors en el nou despatx de policia? En cas afirmatiu, de quins canvis es tracta exactament i quins criteris els han justificat. Com s'han adjudicat les noves partides aparegudes durant la realització de l'obra? I quin sobrecost el desviament pressupostari representarà en aquestes modificacions? Tot això, i amb això acabo, perquè, si no anem errats, portem gastats ja un miler de milions de pessetes en aquest edifici. El parlament havia dit que no s'havien de gastar més diners i sembla que ens n'haurém de gastar uns quants centenars més. I aquesta és la pregunta. Gràcies.

El M I. Sr. Síndic

Passo la paraula al Sr. Lluís Montanya.

El M I. Sr. Lluís Montanya

Gràcies Sr. Síndic. El programa inicial per a la redacció del projecte redactat abans de la Llei de transferències comunals preveia l'execució conjunta de les obres d'un aparcament comunal d'Escaldes-Engordany i el nou despatx central de la policia. La transferència de l'aparcament vertical al Comú, derivada de la Llei de transferències, comportava en primer lloc l'ajornament de la construcció de l'aparcament i la necessitat d'introduir canvis en l'accés a l'edifici de la policia, ja que anteriorment s'hi accedia per la plaça pública conjunta. Aquesta nova situació conduïa a la remodelació de diferents aspectes generals de l'edifici de la policia que bàsicament són:

- Supressió de la planta J, soterrani inferior que comporta una sala polivalent que faci les funcions de gimnàs i sala d'actes.

Millorar la qualitat del mur continu i preveure la climatització de l'edifici.

Modificar el nucli de comunicació vertical proper al carrer Ciutat de Sabadell i destinar-lo a accés de viants del propi edifici.

Preveure una zona porxada a nivell de la planta baixa de la carretera general de l'Obac.

Avançar una cruïlla de pilars de la façana del pati del costat de l'edifici i preveure el reforç de l'estructura per una eventual i futura ampliació de l'edificació en dues plantes. Els canvis són també motivats per criteris tècnics de seguretat i funcionament.

Pel que fa a la segona pregunta, en cas afirmatiu, de quins canvis es tracten exactament, amb la resposta del punt anterior es dona la justificació dels motius i dels canvis.

Com s'han adjudicat les obres? Les obres s'han adjudicat en dues fases.

Primera fase: el 22 de desembre de 1993, el Govern va adjudicar per concurs subhasta les obres de la primera fase a COIMA per un import de 405.000.000 milions de pessetes. Una vegada efectuades les excavacions i vista la situació dels murs de contenció de la carretera de l'Obac i del carrer Ciutat de Sabadell, es considerà imprescindible allargar els ancoratges previstos inicialment, procedint a recalçar dits murs amb mitjans especialitzats com "Jet Grouting", que representà un increment de 95 milions de pessetes. Les convencions de tots els projectes que es liciten en general i l'article 14 de la convenció firmada en particular, preveuen l'abonament de partides no previstes en el projecte inicial, segons preus de mercat pactats amb el conveni *ad hoc*. L'article 12 de la mateixa convenció preveu una fórmula polinòmica de revisió de preus que correspon als edificis amb estructura de formigó armat i pressupost d'instal·lacions inferior al 20% del pressupost total. El cost de la revisió de preus, en aquesta primera fase, que s'hi ha d'adjuntar, és d'uns 11 milions de pessetes. Els canvis esmentats han representat un cost addicional de la primera fase de 39 milions. L'import total de l'obra en aquesta primera fase és, doncs, de 547 milions.

En una segona fase, el Govern va adjudicar per concurs subhasta a COIMA la segona fase, per un import de 634 milions, dels quals se n'han executat 80, i hi ha per comprometre i per realitzacions 405 milions, que falta realitzar. En el curs del propassat mes d'octubre es preveia un conjunt de millores o ampliacions com són l'adequació dels entorns, la introducció dels envans modulars amb l'estalvi

posterior en mobiliari, el manteniment, la pintura i la facilitat de canviar distribucions, portes complementàries a l'aparcament i tancaments antibala en la planta baixa de la carretera de l'Obac, amb la millora de seguretat passiva, equipament de mobiliari dels vestuaris i gòndola per a la neteja dels murs cortina per un import total de 137 milions de pessetes. Actualment s'està analitzant l'equipament total de l'edifici a demanda del director de la policia, amb partides com la galeria de tir, projecte de seguretat activa i passiva i comunicacions etc., que seran examinades pel Govern en el seu moment per prendre la decisió més adient.

El quart punt: quin sobrecost o desviament pressupostari representen aquestes modificacions?

Amb la resposta del punt anterior es dona resposta a aquesta pregunta, o sigui, 137 milions de pessetes.

El M I. Sr. Síndic

No hi ha intervencions?

Passem a la darrera pregunta. Sr. Jaume Bartumeu, tenni u la paraula.

El M I. Sr. Jaume Bartumeu

Sí, gràcies, Sr. Síndic. La darrera pregunta és la següent: El nostre Grup Parlamentari ha tingut coneixement que el Govern, el passat mes de novembre, concretament hauria estat el dia 12 de novembre, hauria acordat procedir efectuar determinats augmentos salarials. En conseqüència preguntem

1r- És cert que s'han efectuat augmentos salarials a un nombre determinat de personal de l'Administració?

2n- En cas afirmatiu, aquest increment salarial, qui na repercussió tindrà a nivell pressupostari?

3r- Quins criteris ha portat el Govern a efectuar aquests augmentos salarials a l'acabament de la legislatura?

4r- En no haver-se aprovat encara la Llei de la funció pública, i una nova graella salarial, no els sembla improcedent efectuar aquests augmentos salarials sense que puguin justificar-se en base a una planificació o reestructuració de l'Administració a l'inici d'una legislatura, i, finalment, preguntem si és cert que s'ha incrementat el

salari base de persones que actualment es troben en una situació d'excedència en l'Administració? Gràcies.

El M I. Sr. Síndic

Sr. Cap de Govern, tenni la paraula.

El M I. Sr. Cap de Govern

Sí, Sr. Síndic. És cert que s'han efectuat requalificacions o regularitzacions de salaris. La conveniència de procedir a fer-ho per part del Govern, que és sobirà en les seves decisions en aquest tema, no té res a veure amb l'augment, el començament o el final d'una legislatura, en cap cas, tal com sembla preocupar, sinó que es basa en criteris força concrets, com és el bon rendiment de les persones al lloc de treball realitzat durant l'any. Una vegada que el Govern només ha estat treballant dos anys, el Govern té el coneixement del rendiment de totes les persones. Una major responsabilitat en el seu lloc de treball, i una adequació dels sous en un mateix perfil. Aquest és el problema dins l'Administració, i és cert, Sr. Bartumeu i Srs. Consellers, que no està encara feta la reforma de l'Administració, que no s'ha fet mai encara, i es va fent per etapes. És cert que hi ha una reestructuració a fer, i en funció d'això es constaten mancances i injustícies internes dins el cos funcional i de contractuals del Govern. I per tant, i contesto amb això a més d'una de les preguntes, es tracta de només això, d'adaptar el treball i la qualificació de certes persones, poques persones, per cert, al seu lloc de treball en funció d'altres persones que tenen la mateixa qualificació, la mateixa responsabilitat amb diferències importants de salari. I no és fàcil, perquè com és molt lògic, no es pot fer a la baixa de les persones que estan més amunt sinó a l'alçada dels qui estan més avall, és a dir, fent pujar els salaris, i sempre s'ha fet així, no ho hem inventat nosaltres, i no ho podem fer d'una altra manera. El conjunt d'aquestes regularitzacions correspondrien a un 0,2% del pressupost de salaris de l'exercici 1996, de la massa salarial. I si s'incrementa el sou de les persones en excedència, s'ha regularitzat les persones, en excedència o no, fos quin fos el cas, en els casos que hi havia injustícies constatades en relació amb el mateix nivell de competència, al mateix lloc de treball. I aquests són casos individuals i concrets, i n'hi ha uns quants, que poden ser objecte d'una informació que li podem trametre abans d'acabar la legislatura també. Crec que amb això contesto el global de les preguntes.

El M I. Sr. Síndic

Hi ha intervenció? Sr. Jaume Bartumeu per la rèplica.

El M I. Sr. Jaume Bartumeu

Una rèplica, Sr. Síndic, només que agraeixo la resposta i agrairé també la tramesa aquesta, complementària, que m'ha ofert el Sr. Cap de Govern. Gràcies.

El M I. Sr. Síndic

Doncs s'ha esgotat l'ordre del dia. El Sr. Cap de Govern m'ha demanat la paraula.

El M I. Sr. Cap de Govern

Moltes gràcies, Sr. Síndic. Seré breu per raons òbvies. Estem i vull confirmar aquí, públicament, al final d'una sessió de legislatura, i crec que és el moment adequat per fer-ho. Confirmo que el Govern estudiarà la meua demanda de dissolució del parlament, breument, demà mateix. Crec que ha estat un encert acabar aquesta sessió parlamentària perquè avui mateix s'ha demostrat que feia falta aquesta sessió per acabar algunes de les lleis que fins i tot han arribat a ser criticades per la urgència en què s'han hagut de tramitar, però que han estat aprovades si no per unanimitat, en alguns casos, també per àmplia majoria. Recordem com vam entrar; vam entrar solucionant una crisi per voluntat de tot el parlament, així va ser. A vegades hem governat en minoria, està molt clar. A vegades les minories, el que segur que fan és ensenyar a treballar, i són millors que grans majories, que a vegades poden ser més estèrils. Jo voldria comparar el treball del parlament amb alguns de fora, molt breument, ho faré. I per constatar simplement el civisme i la bona educació democràtica d'Andorra, que crec és el mateix. L'estil democràtic i l'estil andorrà, per a mi són el mateix. Veient les televisions, als parlaments d'alguns països veïns, i no tan veïns, crec que és una constatació que tots podem fer, i ens en podem tots congratular. Em queda el petit capítol d'agraïments, breument, a Sindicatura, i especialment al Sr. Síndic, per la manera com ha portat els debats durant els dos anys, amb el qual el Govern només n'ha de manifestar la seva conformitat en tots els aspectes. I també a l'oposició, pel treball fet. Perquè aquest treball també s'ha vist avui aquí, fins tot s'ha vist que hi ha hagut un treball en el qual s'han barrejat vots d'un costat a l'altre, d'aquesta sala físicament, amb l'aportació dels que estan una mica al mig de la sala, que són IDN. I també amb el tema del pressupost de l'any passat, molt especialment. I després, el suport quasi sempre amb els vots dels grups que em donen suport, Agrupament Canillo-Massana i la CNA. L'aportació

al Govern de la CNA, i l'aportació del Grup Lliberal en tot el treball del Govern, en unanimitat, sempre que ha estat requerida. Finalment, em queda agrair als Ministres, als Secretaris d'Estat, que m'han donat suport d'una manera total i absoluta a la meua persona i als meus plantejaments, i amb els quals hem fet un treball d'equip força engrescador. Remarcar que per aprendre la pràctica parlamentària dos anys són suficients; altres han tingut més temps per aprendre. Però jo crec que tots plegats n'hem après aquí, i fins i tot els parlamentaris que han arribat de nou a aquesta casa. No es pot dir que sigui millor governar en minoria, espero que al que li toqui, sigui qui sigui, i pugui ser jo, pugui ser un altre, pugui governar amb majoria, el proper, una vegada fet aquest aprenentatge. Només voldria dir que és un adéu que no serà per molt temps, serà per un instant, crec, perquè d'aquí a dos mesos, dins de la legislatura, i dins d'un país mil·lenari, dos mesos és un instant, d'aquí dos mesos podrà haver-hi una majoria sòlida o la que sigui, perquè el Govern pugui tirar endavant com hem intentat fer durant aquests dos anys. Moltes gràcies.

El M I . Sr . Sí ndi c

S' aixeca la sessió.

Són les 13h